

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA UPRAVO**

Diplomsko delo

**ANALIZA MEDOBČINSKEGA INŠPEKTORATA KOT
INŠPEKCIJSKEGA IN PREKRŠKOVNEGA ORGANA**

Valentina Vegelj Strašek

Ljubljana, september 2018

**UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA UPRAVO**

Diplomsko delo

**ANALIZA MEDOBČINSKEGA INŠPEKTORATA KOT INŠPEKCIJSKEGA
IN PREKRŠKOVNEGA ORGANA**

Kandidatka: Valentina Vegelj Strašek
Vpisna številka: 04043645
Študijski program: univerzitetni študijski program Upravljanje javnega sektorja prva stopnja
Mentorica: red. prof. dr. Polonca Kovač

Ljubljana, september 2018

IZJAVA O AVTORSTVU DIPLOMSKEGA DELA

Podpisana Valentina Vegelj Strašek, študentka univerzitetnega študijskega programa Upravljanje javnega sektorja prve stopnje, z vpisno številko 04043645, sem avtorica diplomskega dela z naslovom: Analiza medobčinskega inšpektorata kot inšpekcijskega in prekrškovnega organa.

S svojim podpisom zagotavljam, da:

- je predloženo delo izključno rezultat mojega lastnega raziskovalnega dela,
- sem poskrbela, da so dela in mnenja drugih avtorjev oz. avtoric, ki jih uporabljam v predloženem delu, navedena oz. citirana v skladu s fakultetnimi navodili,
- sem poskrbela, da so vsa dela in mnenja drugih avtorjev oz. avtoric navedena v seznamu virov, ki je sestavni element predloženega dela in je zapisan v skladu s fakultetnimi navodili,
- sem pridobila vsa dovoljenja za uporabo avtorskih del, ki so v celoti prenesena v predloženo delo in sem to tudi jasno zapisala v predloženem delu,
- se zavedam, da je plagiatstvo – predstavljanje tujih del, bodisi v obliki citata bodisi v obliki skoraj dobesednega parafraziranja bodisi v grafični obliki, s katerim so tuje misli oz. ideje predstavljene kot moje lastne – kaznivo po zakonu (Zakon o avtorstvu in sorodnih pravicah, Ur. list RS, št. 21/95), kršitev pa se sankcionira tudi z ukrepi po pravilih Univerze v Ljubljani in Fakultete za upravo,
- se zavedam posledic, ki jih dokazano plagiatstvo lahko predstavlja za predloženo delo in za moj status na Fakulteti za upravo,
- je elektronska oblika identična s tiskano obliko diplomskega dela ter soglašam z objavo dela v zbirki »Dela FU«.

Diplomsko delo je lektorirala: Sanja Berend, mag. prof. slov.

Ljubljana, 5. 9. 2018

Valentina Vegelj Strašek

POVZETEK

Namen diplomskega dela je preučiti vzrok za združevanje posameznih posavskih občin v skupni organ občinske uprave in ustanovitev skupnega inšpektorata oziroma prekrškovnega organa. V diplomskem delu analiziram delovanje Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica – vse od ustanovitve pa do danes.

Metodološko sem uporabila predvsem normativno, deskriptivno in komparativno metodo, saj sem preučevala zakonodajo na obravnavanem področju in analizirala dosedanje delo prekrškovnega organa.

Glavne ugotovitve diplomskega dela so, da je državna zakonodaja po skoraj dveh desetletjih urejena, vendar pa z njo niso v celoti usklajeni občinski odloki, ki občinskim redarjem in inšpektorjem dajejo temelj za delovanje. Veliko problematiko predstavljajo kadrovska podhranjenost, ki je odvisna od proračunov občin ustanoviteljic, in vse večje pristojnosti, ki so jim dodeljene v okviru opravljanja dela.

Ugotovitve in zaključki iz diplomskega dela predstavljajo občinam, ki so ustanoviteljice skupnega prekrškovnega organa, vpogled v problematiko, s katero se soočajo danes in so hkrati okvir za nadaljnji razvoj, ki bi vodil do uspešnejšega in učinkovitejšega delovanja organa.

Ključne besede: medobčinski inšpektorat, občinsko redarstvo, občinska inšpekcija, prekrškovni organ, organi skupnih občinskih uprav, upravni postopek, prekrškovni postopek

SUMMARY

ANALYSIS OF INTER-MUNICIPAL INSPECTORATE AS INSPECTION AND MINOR OFFENSE AUTHORITY

The purpose of the diploma work is to examine the cause of Posavje municipalities establishing a joint municipal administration, as well as a joint inspectorate or a minor offense authority. In the diploma work, I analyze the work of the inter-municipal inspectorate – joint minor offense authority of the municipalities of Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče, and Sevnica - from the establishment until today.

Methodologically, I used the normative, descriptive and comparative method, since I studied the legislation in the discussed field and analyzed the work of the minor offense authority.

The main finding of the diploma work is that state legislation has been regulated after almost two decades, but it is still partially in conflict with municipal ordinances that provide the basis for the functioning of municipal security officers and inspectors. One of the main issues is the lack of personnel, which depends on the budgets of the municipalities involved. Another one is the increasing authority being given to them in the context of performing duties.

The findings and conclusions of the diploma work present an insight into the issues of municipalities that have established a joint minor offense authority. Those findings are at the same time a framework for further development, which would lead to a more efficient and effective functioning of the authority.

Keywords: inter-municipal inspectorate, municipal security, municipal inspection, minor offense authority, bodies of joint municipal administration, legal procedure, minor offense procedure

KAZALO

1	UVOD	11
2	NALOGE OBČIN V OKVIRU NADZORNE FUNKCIJE	14
2.1	SPLOŠNO O RAZVOJU LOKALNE SAMOUPRAVE V REPUBLIKI SLOVENIJI	14
2.2	TEMELJNE PRAVNE PODLAGE ZA DELO OBČINSKIH INŠPEKTORJEV IN REDARJEV 15	
2.3	ORGANIZACIJA IN DELOVANJE MEDOBČINSKIH INŠPEKCIJ IN SKUPNIH PREKRŠKOVNIH ORGANOV	17
3	OBČINSKA INŠPEKCIJA	18
3.1	RAZVOJ INŠPEKCIJSKEGA NADZORA NA SPLOŠNO IN V OBČINAH	18
3.2	POGOJI ZA OBČINSKEGA INŠPEKTORJA	19
3.3	POOBLASTILA IN UKREPI OBČINSKEGA INŠPEKTORJA	21
4	OBČINSKO REDARSTVO	25
4.1	RAZVOJ OBČINSKEGA REDARSTVA	25
4.2	DELOVNE NALOGE REDARSTVA	26
4.3	UNIFORMIRANOST, OZNAČEVANJE IN OPREMLJENOST TER POOBLASTILA IN UKREPI REDARJEV	28
5	MI – SPO OBČINSKIH UPRAV OBČIN BISTRICA OB SOTLI, BREŽICE, KRŠKO, RADEČE IN SEVNICA	33
5.1	USTANOVITEV IN ORGANIZIRANOST TER DELOVANJE MI – SPO	33
5.2	ANALIZA OBRAVNAVANIH ZADEV PO PODROČJIH	34
5.2.1	OBČINSKA INŠPEKCIJA	34
5.2.2	OBČINSKO REDARSTVO	41
5.3	AKTUALNA PROBLEMATIKA PRI OPRAVLJANJU NADZORA IN IZVAJANJU POSTOPKOV MI – SPO	46
5.4	PREVERITEV HIPOTEZ IN PREDLOGI IZBOLJŠAV	48
6	ZAKLJUČEK	50
	LITERATURA IN VIRI	53
	SEZNAM UPORABLJENIH KRATIC	56
	PRILOGA	57
	PRILOGA 1: SEZNAM SKUPNIH OBČINSKIH UPRAV DECEMBRA 2017	57

KAZALO PONAŽORITEV

KAZALO GRAFIKONOV

Grafikon 1: Število obravnavanih zadev posega na občinsko cesto ali njen del v letnih 2010-2017	35
Grafikon 2: Število obravnavanih zadev na področju oskrbe s pitno vodo v letnih 2010-2017	36
Grafikon 3: Število obravnavanih zadev na področju odpadnih voda v letnih 2010-2017	37
Grafikon 4: Število obravnavanih zadev na področju odpadkov v letnih 2010-2017	38
Grafikon 5: Število obravnavanih zadev na področju oglaševanja v letnih 2010-2017	40
Grafikon 6: Število obravnavanih zadev z ostalih področij v letih 2010-2017	41
Grafikon 7: Število zadev po letih	42
Grafikon 8: Število izrečenih opozoril v letih 2010-2017	44
Grafikon 9: Število izdanih plačilnih nalogov v letih 2010-2017	45
Grafikon 10: Število plačanih glob v letnih 2010-2017 po občinah	46

KAZALO SLIK

Slika 1: Sistemizacija delovnega mesta višji nadzornik	20
Slika 2: Sistemizacija delovnega mesta inšpektor	21
Slika 3: Sistemizacija delovnega mesta redar	28
Slika 4: Našitki na uniformi redarja	29
Slika 5: Službena kartica medobčinskega redarstva	30

KAZALO TABEL

Tabela 1: Število obravnavanih zadev na področju posega na občinsko cesto v letnih 2010-2017 po posameznih občinah	34
Tabela 2: Število obravnavanih zadev na področju oskrbe s pitno vodo v letih 2010-2017 po posameznih občinah	36
Tabela 3: Število obravnavanih zadev na področju odpadnih voda v letnih 2010-2017 po posameznih občinah	37
Tabela 4: Število obravnavanih zadev na področju odpadkov v letnih 2010-2017 po posameznih občinah	38
Tabela 5: Število obravnavanih zadev na področju oglaševanja v letih 2010-2017 po posameznih občinah	39

Tabela 6: Število obravnavanih zadev na ostalih področjih v letnih 2010-2017 po posameznih občinah.....	40
Tabela 7: Število zadev v letih 2010-2017 po posameznih občinah.....	42
Tabela 8: Število izrečenih opozoril v letih 2010-2017 po posameznih občinah	43
Tabela 9: Število izdanih plačilnih nalogov v letnih 2010-2017 po posameznih občinah	44
Tabela 10: Število plačanih glob v letih 2010-2017	45
Tabela 11: Število prekrškovnih in upravnih postopkov	47

1 UVOD

Varnost prebivalstva in skrb za urejeno ter čisto okolje sta v današnjem času zelo prioritetni področji in tega se zavedajo vsi – tako občine kot država. Ko se dotaknemo pristojnosti v skrbi za varnost in urejeno okolje, pa te ne moremo strogo deliti na odgovornost občine in države, ampak na povezovanje obeh ravni javnega upravljanja. Pa vendar je za človekovo varnost, čisto okolje ter ne nazadnje tudi prometno varnost in spoštovanje zakonov na lokalni ravni poleg ostalih represivnih organov poskrbljeno tudi s posebno obliko nadzora – občinskim inšpektoratom in redarstvom (Lavtar & Kečanović, 2007).

Za Slovenijo je značilno, da se sosednje občine zaradi lastne majhnosti, državnega sofinanciranja ali drugih razlogov povežejo in skupaj ustanovijo skupni inšpekcijski oziroma prekrškovni organ, ki opravlja naloge inšpekcijskega nadzora in redarstva na območju občin ustanoviteljic. Razlog za ustanovitev tovrstnih organov je tudi podrobnejše poznavanje lokalne problematike s strani občinskih organov ter zato posledično uspešnejše reševanje problemov.

Poleg teh razlogov je bil čas ustanovitve inšpektorata čas finančne krize in zato so občine začele z medsebojnim sodelovanjem. Na njih se je izvajal pritisk glede smotrnosti porabe javnega denarja, zato je bila rešitev, ki je združila tako skrb za dosledno izvajanje zakonov in transparentno porabo javnega denarja, možna samo z združevanjem (Rakar, Tičar & Klun, 2015). V pričujočem diplomskem delu sem podrobneje ter z ilustracijo izbrane tematike analizirala delovanje Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica, ki ima sedež v Krškem.

Namen diplomskega dela je preučiti vzrok za povezovanje spodnjeposavskih občin na področju redarstva in lokalnega inšpiciranja ter prikazati, kako se je tovrstno nadzorstvo razvijalo skozi zgodovino, kakšni sta pravna podlaga za njihovo delovanje in struktura ter kakšni so rezultati dela Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica.

Cilj diplomskega dela je raziskati, s kakšnimi ovirami se pri svojem delu soočajo občinski inšpektorji in redarji tako v zakonskih okvirih kot tudi kasneje v implementaciji na terenu, ter podati predloge, na kakšen način bi se stanje lahko izboljšalo. Cilj dela je prepoznati tudi najpogostejše kršitve, s katerimi se inšpektorji in redarji srečujejo v posamezni občini ustanoviteljici, in katera področja nadzora so najbolj kritična v določeni občini.

Na podlagi navedenega sem oblikovala tri hipoteze:

- H1: Zaradi malega števila zaposlenih inšpektorjev in redarjev v občinah ustanoviteljicah v izbranem organu nadzor bolj kot sistemsko oziroma celovito in stalno poteka le kot odziv na posamične prijave.
- H2: Izbrani medobčinski inšpektorat kot skupni prekrškovni organ med izvajanjem svojih nalog izvede več prekrškovnih kot upravnih postopkov.
- H3: Učinki delovanja izbranega organa se kažejo zlasti na področjih mirujočega prometa in javnega reda in miru z zmanjševanjem kršitev v zadnjih petih letih.

V diplomskem delu sem uporabila zlasti normativno, deskriptivno in komparativno metodo za analizo zakonov in uredb, ki urejajo občinske inšpektorske službe in redarstva na osnovni ravni in v primerjavi z ostalimi inšpektorskimi službami, ki so področno pristojne za celotno državo.

Potrebne informacije in podatke o sami pravni podlagi za združevanje občin za potrebe opravljanja redarske in inšpekcijske službe sem črpala iz zakonodaje, začetke razvoja in funkcioniranja lokalnih skupnosti pa iz strokovne literature ter drugih virov. Podatke o delovanju in izzivih ter rezultatih medobčinskega inšpektorata sem pridobila neposredno od informacijskih pisarn občin ustanoviteljic ter izbranega medobčinskega inšpektorata.

V diplomskem delu so uvodoma predstavljeni razlogi za povezovanje občin v skupne občinske organe na področju zagotavljanja varnosti cestnega prometa in čistega okolja ter kako so tovrstne ureditve pogoste v Sloveniji. V nadaljevanju je predstavljen razvoj lokalne samouprave v Sloveniji, podane so temeljne pravne podlage, ki omogočajo delovanje občinskih inšpektorjev in redarjev, prav tako sta opisani organizacija in delovanje medobčinskih inšpekcij in skupnih prekrškovnih organov. V tretjem poglavju je opredeljena občinska inšpekcija, predstavljeno je, kako se je razvijal inšpekcijski nadzor v občinah in kako na splošno, kakšne pogoje mora izpolnjevati posameznik za zasedanje delavnega mesta občinskega inšpektorja ter kakšna pooblastila in ukrepe ima ta pri delu. V četrtem poglavju je opisan razvoj mestnega redarstva, kakšne naloge to opravlja ter kako so se spreminjale skozi zgodovino. Opredeljeni so zakonska uniformiranost, označevanje in opremljenost redarjev ter pooblastila in ukrepi občinskih redarjev. V petem poglavju je opisan Medobčinski inšpektorat – Skupni prekrškovni organ občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica, kdaj in kako je bil ustanovljen ter kako je organiziran. V nadaljevanju je opravljena analiza obravnavanih zadev po področjih, in sicer tako na področju občinskega redarstva kot na področju občinske inšpekcije. Izpostavljena je problematika, s katero se zaposleni srečujejo pri izvajanju postopkov nadzora, in podani so predlogi za njeno rešitev. Na koncu poglavja sledi še preveritev hipotez, ki sem si jih zastavila na začetku diplomskega dela.

V zaključku je podan pregled vseh ugotovitev, do katerih sem prišla na podlagi analize delovanja občinskih inšpekcij in redarstev, ki lahko pomagajo občinam pri širšem vpogledu v delovanje teh občinskih organov ter pri rešitvah problematik.

2 NALOGE OBČIN V OKVIRU NADZORNE FUNKCIJE

Nadzorna funkcija ni nič novega, saj je prisotna že od obstoja družbe. Spremembe lahko zaznamo samo v načinu, vsebini in nosilcih pooblastil za izvajanje kontrole v skladu z razvojem družbe. S kontrolo se zagotavljata spoštovanje in uresničevanje nalog družbenoekonomskih skupnosti (Bostič, 1986). Kot pravi Virant (1999, v Vlaj 1999, str. 18), so naloge inšpekcijskega nadzora in redarstva v pristojnosti občin v sklopu njenih upravnih nalog in jih občina zagotavlja v okviru svoje uprave oziroma prek svojih javnih uslužbencev.

2.1 SPLOŠNO O RAZVOJU LOKALNE SAMOUPRAVE V REPUBLIKI SLOVENIJI

V današnjem času skorajda več ne srečamo področja, ki ne bi bilo pravno urejeno, zato temelj za obstoj določenega področja s pravnega vidika vse pogosteje opredeljuje področna zakonodaja.

O začetkih lokalne samouprave na Slovenskem lahko govorimo od vzpostavitve pravne podlage o samoupravnih lokalnih skupnostih na Slovenskem dalje. Ta se je začela vzpostavljati leta 1849 s potrditvijo Provizoričnega zakona o občinah, ki je dajal pravno podlago za nastanek občin. Pred tem lahko govorimo le o zametkih lokalnih samouprav, saj je so te temeljile na avtonomiji določenega področja, kazale pa so se tudi v sodelovanju prebivalcev na določenem območju, kar daje zametke skupnostim. Slednje so se najprej povezovali v župe, kasneje pa v občine, ki so se skozi zgodovino razvile v takšne, kot jih poznamo danes. S širšim pogledom v pravno zgodovino lahko ugotovimo, da naj bi zametki modernih lokalnih samouprav segali že globoko v srednji vek. Za potrditev omenjenega lahko na Slovenskem kot zavezujoč pravni akt izpostavimo Ptujski statut, ki zaradi svoje obsežnosti ponuja zelo dober vpogled v pravo srednjega veka. Prav ta statut pa je bil temeljni pravni dokument za nastanek enega izmed prvih slovenskih mest in s tem lokalnih samoupravnih skupnosti. Zaradi vse močnejših teženj, da bi se prebivalci povezovali in na takšen način tudi ohranili in zavarovali svoja ozemlja, so se med zahtevki marčne revolucije leta 1848 pojavile tako zahteve po zemljiški odvezi in odpravi patrimonialne oblasti kot tudi samostojen položaj občin. Tako je »marčna ustava« Franca Jožefa prinesla določila o temeljnih pravicah občin, ki navajajo, da so občine samostojne in samoupravne prvostopenjske oblasti, ki imajo pravico voliti svoje predstavnike, sprejemati nove člane, samostojno opravljati naloge in javno predstavljati gospodarjenje delovanje predstavnikov.

Prava pravna podlaga v obliki zakona, ki pa je bil bolj provizorični, saj so s tem, kot je bilo že zgoraj omenjeno, prehajali na popolnoma novo upravno ureditev, pa je prišla 17. 3. 1849 s sprejetjem zakona. Načela zakona so ostala v veljavi do razpada Avstro-Ogrske.

Eno glavnih, ki se nanaša na temo diplomskega dela, pa je bilo tudi načelo, da je zakon občinam dajal pravico in dolžnost opravljanja del občinske policije, kar danes poznamo kot občinsko redarstvo in občinski inšpektorat (Grafenauer, 2000).

Leta 1921 je bila sprejeta Ustava kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, v kateri je bilo zapisano, da se uprava deli na državno upravno področje in na samoupravno področje, pod katerega prištevamo opravljanje poslov v občinah in okrajih. Kljub potrebi po pravni ureditvi je bil Zakon o občinah sprejet šele leta 1933.

V času po drugi svetovni vojni in do ustave leta 1963 je na področju lokalnih samouprav prihajalo do nenehnih sprememb tako v vrstah, številu kot velikosti enot. Ustava je opredeljevala republiko in občino ter pogoje, na podlagi katerih se ta lahko ustanovi. Kasneje je vsaka novosprejeta ustava prinesla spremembe tudi na področju občin, posegale pa so predvsem na področje pristojnosti in številčnosti. Leta 1980 smo imeli v Sloveniji 80 občin (Grafenauer, 2007).

Z osamosvojitvijo Slovenije je bila sprejeta tudi nova ustava samostojne države, ki je prinesla spremembe na področju lokalnih samouprav. Slovenska ustava daje lokalnim samoupravam velik pomen že v splošnih določbah, kjer je zapisano, da je v Sloveniji zagotovljena lokalna samouprava. Leta 1992 je bila ustanovljena delovna skupina, ki je preučila gradivo, ki je bilo potrebno za izvedbo reforme na področju lokalnih samouprav. To gradivo je bilo tudi temelj za sestavo Zakona o lokalni samoupravi (ZLS, Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 –ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1 in 30/18), ki je bil sprejet decembra 1993. Po sprejetju zakona so se začeli postopki ustanavljanja občin, v ta namen pa so bili po državi tudi izvedeni referendumski za ustanovitev. Ti so imeli predvsem posvetovalno vlogo, saj rezultatov ni bilo mogoče upoštevati na celotnem območju. Vlada je leta 1994 predlagala ustanovitev 147 občin, od tega 11 mestnih, ki so bile ustanovljene z Zakonom o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZUODNO, Uradni list RS, št. 108/06 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 in 31/18). Do leta 1998 je število občin naraslo že na 198, danes pa imamo 212 občin (Grafenauer, 2000).

2.2 TEMELJNE PRAVNE PODLAGE ZA DELO OBČINSKIH INŠPEKTORJEV IN REDARJEV

Ustava Republike Slovenije (URS, Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a) nima izrecnih določb, ki bi se nanašale na inšpekcijski nadzor, seveda pa daje temelj in pravni okvir zakonski ureditvi in delovanju inšpekcij. Tudi sama Evropska unija v svojem pravu ne ureja inšpekcijskega nadzorstva, zato je področje raznoliko in je

vsaki državi prepuščeno v uzakonjenje po lastni presoji ob predpostavki upoštevanja in izvrševanja pravnega reda EU (Rakar, Doljak & Tičar, 2016).

Posebna zakona, ki bi opredeljeval občinski inšpekcijski nadzor, prav tako ni, ampak gre v tem primeru za skupek različnih zakonov, ki opredeljujejo predvsem standarde na različnih področjih.

Občinske inšpekcije sodijo pod sistemsko ureditev Zakona o inšpekcijskem nadzoru (ZIN, Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14) iz leta 2002, prav tako je zakon predhodno urejen v Zakonu o državni upravi (ZDU-1, Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 – ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14 in 51/16), ki v 10. členu določa, da inšpekcijski nadzor ureja poseben zakon. Procesno pravno pa občinski inšpektorji pri delu uporabljajo Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP, Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13) in Zakon o prekrških (ZP-1, Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US), saj pri izvajanju nalog te opravljajo tudi kot prekrškovni organ (Rakar, Doljak & Tičar, 2016). Da morajo upravni in drugi organi, organi samoupravnih lokalnih skupnosti, med katere sodi tudi medobčinski inšpektorat, in nosilci javnih pooblastil postopati po ZUP, določa sam zakon v 1. členu. (Grafenauer & Breznik, 2005).

ZUP velja za vsa upravna področja, za državni in občinski inšpekcijski nadzor (pri občinskem so izključene določbe o organiziranosti) in za vse zunanje inšpekcije (Rakar, Doljak & Tičar, 2016). Torej lahko trdimo, da zakon velja za širši spekter nadzora, tako tudi za državne agencije. Ker je cilj čim bolj učinkovit nadzor in ker vemo, da opozorila brez posledic niso učinkovita, se pri mnogih zadevah v inšpekcijskem nadzoru poleg upravnega vodi tudi prekrškovni postopek.

Na drugi strani imamo redarstvo kot občinski prekrškovni organ, katerega delovno področje določajo zakoni in predpisi (Dvojmoč, 2017). Naloge in pristojnosti tako občinskih redarjev kot tudi inšpektorjev so v slovenski zakonodaji opredeljene v več zakonih, tako da lahko rečemo, da se te prepletajo in dopolnjujejo. Tako naloge občinskega redarstva omenjajo in opredeljujejo:

- Zakon o cestah (ZCes-1, Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18);
- Zakon o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1, Uradni list RS, št. 70/06);
- Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP, Uradni list RS, št. 82/13 – uradno prečiščeno besedilo, 69/17 – popr., 68/16, 54/17 in 3/18 – odl. US);

- Zakon o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1, Uradni list RS, št. 56/08 – uradno prečiščeno besedilo, 57/08 – ZLDUVCP, 58/09, 36/10, 106/10 – ZMV, 109/10 – ZCes-1, 109/10 – ZPrCP, 109/10 – ZVoz, 39/11 – ZJZ-E, 75/17 – ZMV-1 in 10/18 – ZCes-1C);
- Zakon o občinskem redarstvu (ZoRed, Uradni list RS, št. 139/06 in 9/17).

Temelj za občinsko redarstvo in inšpektorsko nadzorstvo daje sicer že 21. člen ZLS, vendar pa je šele ZoRed dal pravo pravno podlago za opravljanje nalog, ki so opredeljene v prej omenjenih zakonih. Za ZoRed lahko rečemo, da je organizacijski predpis, konkretna pooblastila pa daje posamezni področni zakon. Pravna podlaga za delo občinskih inšpektorjev in redarjev je ZoRed, katerega začetki segajo v leto 2003, ko je takratni minister za notranje zadeve imenoval skupino z namenom preučitve možnosti zakonske ureditve zagotavljanja varnosti na lokalni ravni. Njihovo delo bi nadzirali in sankcionirali posebni organi, sestavljeni s strani lokalnih skupnosti. Ker so pristojnosti posegale tudi na področja drugih zakonov, predvsem ZVCP, ki se danes več ne uporablja, ampak se uporabljata ZPrCP in ZP-1, bi bilo treba zakone, ki so bili v tem času ravno v fazi sprejemanja, medsebojno uskladiti. Predlog ni prišel v obravnavo v državni zbor in s tem je bil zakonodajni postopek zaključen. Danes so prekrškovni postopek in njegove sankcije opredeljeni v ZP-1. Leta 2006 je takratna vlada zopet podala predlog za sprejetje ZoRed, ki pa je bil kasneje po zakonodajnih postopkih sprejet. Temelj zakona je določitev pristojnosti občine za ustanovitev in organizacijo ter opredelitev delovnih področij in nalog občinskega redarstva. Zakon prav tako opredeljuje uniformiranost, opremljenost in označenost redarjev (Lavtar & Kečanović, 2007).

2.3 ORGANIZACIJA IN DELOVANJE MEDOBČINSKIH INŠPEKCIJ IN SKUPNIH PREKRŠKOVNIH ORGANOV

Medobčinske inšpekcije in skupne prekrškovne organe opredeljujemo kot organe skupne občinske uprave. Zakonsko podlago, da lahko občine ustanovijo organ skupne občinske uprave, daje 49.a člen ZLS, ki pravi, da ena občina za drugo ne more in ne sme opravljati nalog iz njihove pristojnosti, lahko pa občine medsebojno ustanovijo skupni organ občinske uprave. Zaradi majhnosti države se je v Sloveniji mnogo občin povežalo v skupne občinske uprave na področju občinskih inšpektoratov in redarstev, kar je tudi najpogostejša oblika medobčinskega sodelovanja v Sloveniji. Tako smo imeli dne 31. 12. 2017 v Sloveniji 44 skupnih občinskih uprav. Samostojne občinske inšpektorate pa imajo predvsem večje, mestne občine.

V prilogi 1 so predstavljeni organi skupnih občinskih uprav decembra 2017, ki so zadolženi za opravljanje služb redarstva in občinskega inšpektorata.

3 OBČINSKA INŠPEKCIJA

3.1 RAZVOJ INŠPEKCIJSKEGA NADZORA NA SPLOŠNO IN V OBČINAH

Inšpekcijski nadzor predstavlja nadzor nad izvajanjem oziroma spoštovanjem predpisov in je ena izmed izvirnih nalog državne uprave in samoupravnih lokalnih skupnosti (Dvojmoč, 2017). Ta naj bi se praviloma organiziral v organih v sestavi ministrstev, ki jih vodijo glavni inšpektorji kot uradniki na položajih, seveda pa je inšpektorat lahko tudi organ v sestavi drugega državnega organa, npr. urada ali agencije, ali v primeru občin v sestavi skupne občinske uprave (Rakar, Doljak & Tičar, 2016).

Če pogledamo zgodovinski pregled razvoja Socialistične federativne republike Jugoslavije, lahko vidimo, da se je inšpekcijski nadzor razvijal že takrat. V takratnem času so ga izvajali predvsem ministrstva, državna kontrolna komisija, organi za notranje zadeve, tržna inšpekcija, finančna inšpekcija in inšpekcija dela, del pa tudi industrijska milica. Omenjeni organi so naloge opravljali zelo centralistično; v bolj oddaljenih območjih so naloge opravljali okrožni inšpektorji.

Kasneje so se začele ustanavljati ljudske inšpekcije, ki so se povezovale z okrajnimi, mestnimi in rajonskimi komisijami. Te so nadzirale delovanje organov ljudske oblasti in uresničevanje pravic in dolžnosti občanov, tako da lahko potegnemo vzporednico z današnjim delovanjem inšpekcij. Ljudska inšpekcija se je opravljala častno in brezplačno. Z ustavnim zakonom iz leta 1953 se je zakonska ureditev spremenila, kar je pomenilo drugačno razmerje med oblastnimi in samoupravnimi organi. Upravni organi postanejo samostojni in odgovorni predstavniškimi organom, hkrati pa se nadzorstvo iz represivnega organa spremeni v organ, ki izvaja tudi preventivne ukrepe. Občani se začnejo vključevati v sisteme upravljanja, pojavi pa se zahteva po osebni odgovornosti nosilcev javnih pooblastil, ki so zadolženi za izvajanje nadzora.

Ustava iz leta 1963 določa, da imajo organi za nadzor pravico in dolžnost inšpekcijski nadzor opravljati na območju celotne države, kar za državne (zvezne) inšpektorje velja še danes. Kljub ureditvi z ustavo je bilo področje inšpekcijskih služb do leta 1971 zapostavljeno. Službe niso imele niti zadostne podpore organov, katerih sestavni del so bile, niti politične podpore. Po začetku uvajanju stabilizacije Socialistične federativne republike Jugoslavije se je položaj inšpekcij izboljšal, hkrati pa so se pojavile težnje po pravni ureditvi področja. Eno izmed vprašanj, ki bi ga zakon reševal, je tudi potreba po organizaciji občinskih inšpekcij in njene pristojnosti. Takrat so ugotovili, da občine same niso sposobne izvajati inšpekcijskega nadzora, zato so razmišljali o podelitvi pristojnosti na širšem teritorialnem območju, kar lahko opredelimo kot zametke medobčinskega povezovanja, vendar pa to takrat ni bilo uspešno zaradi različnih interesov občin.

Najpomembnejši mejnik je bila ustava Socialistične republike Slovenije iz leta 1974, ki je razmejila obveznosti upravnih organov med federacijo in republikami. Že sama ustava je v večjih členih omenjala ureditev inšpekcij, dala pa je tudi temelj za uzakonitev vseh nadaljnjih zakonov, ki so določali inšpekcijsko nadzorstvo. Tako je bil leta 1974 sprejet Zakon o inšpekcijah, ki je izboljšal položaj inšpekcij, predvsem na področju nesamostojnosti in pristranskosti (Kovač idr., 2016) Eden izmed pomembnejših je Zakon o organizaciji in delovnem področju republiških upravnih organov in republiških organizacij ter samostojnih strokovnih služb SR Slovenije, ki je predpisoval, da v sestavi vseh republiških sekretariatov in komitejev deluje republiški inšpektorat. Organizacija in delovanje inšpekcijskih nadzorstev v občinah je temeljilo na 186. členu Ustave SRS, ki je med drugim določal varovanje zakonitosti in organizacijo ter opravljanje družbenega nadzorstva, ki ga zagotavljajo delavni ljudje in občani v občini. Nadaljnje temelje najdemo v Zakonu o sistemu državne uprave in o izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije, ki je v 62. členu določal, da zadeve inšpekcijskega nadzora opravljajo republiški in občinski organi. Najpomembnejša določba pa izhaja iz 65. člena istega zakona, ki pravi, da se občine dogovarjajo o organizaciji medobčinskih inšpekcijskih organov in pri tem upoštevajo potrebe posamezne občine. Z ustanavljanjem so občine pričele leta 1965 in takrat se je ustanovil tudi Medobčinski inšpektorat Krško, ki je opravljal postopke nadzora v občinah Brežice, Krško in Sevnica (Bostič, 1986).

Slovenija z osamosvojitvijo inšpektorskega nadzora ni uredila z ustavo, ampak šele kasneje z omembo v ZLS. S sprejetjem Zakona o organizaciji in področju ministrstev je bil napredek viden predvsem pri ponovnem določanju pristojnosti in organizacije inšpekcij. Zakon je opredelil 15 inšpektoratov. Leta 2002 se je sprejel zakon ZIN, ki je opredeljeval ravno inšpektorski nadzor oziroma ga je še dograjeval. Zakon je kasneje doživel še dve noveli, saj ga je bilo treba uskladiti z ZP-1, ki je določal nove pristojnosti inšpektorjev. V drugi pa je bilo dodanih nekaj pooblastil za večjo učinkovitost in nekaj poenostavitev za lažje opravljanje dela (Kovač idr., 2017).

3.2 POGOJI ZA OBČINSKEGA INŠPEKTORJA

Delo občinskih inšpektorjev je zelo raznoliko in razgibano, zato se od zaposlenega pričakuje poleg ustrezne izobrazbe tudi fleksibilnost in da ima željo po širjenju znanj in izpopolnjevanju. Občinski inšpektorji namreč v primerjavi z državnimi pokrivajo več področij, a so teritorialno omejeni, kar za državne ne drži. Tako so zadolženi za nadzor nad spoštovanjem občinskih predpisov o plakatiranju, popis divjih odlagališč, odpadkov, nadzor nad zbiranjem odpadkov, nadzor nad izvajanjem predpisa o zimski službi, za opozarjanje stanovalcev na obveznost rednega čiščenja snega pred stanovanjskimi enotami in nadzor nad izvajanjem predpisov o pokopališki oziroma pogrebni dejavnosti (Dvojmoč, 2017). Prvi odstavek 18. člena Odloka o ustanovitvi Skupnega prekrškovnega

organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica določa, da je za inšpektorja lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje s področja zakonodaje javnih uslužbenecv ter inšpekcijskega nadzorstva.

V Pravilniku o sistematizaciji delovnih mest skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče sta sistematizirani dve delovni mesti za opravljanje nalog iz pristojnosti občinskega inšpektorata, pri čemer so pogoji tako za inšpektorja kot vodjo inšpektorata določeni že z zakonom in jim sistematizacija delovnih mest samo sledi.

Slika 1: Sistematizacija delovnega mesta *višji nadzornik*

Številka delovnega mesta: 3

Delovno mesto	VIŠJI NADZORNIK
Vrsta delovnega mesta	Uradniško
Šifra delovnega mesta	C066006
Plačna skupina	C
Plačna podskupina	C6
Tarifni razred	VI
Karierni razred	IV.
Število izvajalcev	1
Položajni dodatek	ne

Naziv:	Stopnja naziva:	Šifra naziva:	Delovne izkušnje:	Plačni razred	PR z napred.
Višji nadzornik II	XI.	2	3 leta 6 mesecev	24	29
Višji nadzornik I	X.	1	6 let 6 mesecev	25	34

- Zahtevana izobrazba:
- višja strokovna oz. višješolska izobrazba (prejšnja) smer poslovna in upravna ali smer komunalno inženirstvo
- Pogoji:
- usposabljanje za imenovanje v naziv
 - preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku
 - strokovni izpit iz splošnega upravnega postopka
 - osnove obvladovanja rač. orodij, ki jih uporablja uprava (Word, Excel, Lotus Notes...)
 - vozniški izpit B kategorije

Naloge:

- izvajanje nadzorstva na podlagi odlokov občin ustanoviteljic,
- izvajanje preventivnih nalog in vodenje postopkov na področju redarstva in inšpekcijskega nadzorstva,
- izvajanje prekrškovnih postopkov z izdajo plačilnega naloga,
- opravljanje zahtevnejših inšpekcijskih postopkov pred izdajo odločbe,
- opravljanje zahtevnejših upravnih nalog,
- vodenje in izdelovanje zahtevnejših evidenc,
- poročanje in priprava predlogov za izboljšanje stanja na področjih,
- opravljanje administrativnih nalog za potrebe MI-SPO,
- opravljanje drugih nalog, ki jih določi vodja MI-SPO.

Vir: Pravilnik o sistematizaciji delovnih mest Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2011)

Osnova za opredelitev pogojev za zasedbo delovnega mesta višjega nadzornika je natančno opredeljena v Uredbi o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih.

Slika 2: Sistematizacija delovnega mesta *inšpektor*

Številka delovnega mesta: 2

Delovno mesto:	INŠPEKTOR
Vrsta delovnega mesta:	Uradniško
Šifra delovnega mesta:	C067002
Plačna skupina	C
Plačna podskupina	C6
Tarifni razred:	VIII/1
Karierni razred:	II.
Položajni dodatek	ne

Naziv:	Stopnja naziva:	Šifra naziva:	Delovne izkušnje:	Plačni razred	PR z napred.
Inšpektor III	VI.	3	4 leti	36	41
Inšpektor II	V.	2	5 let	38	43
Inšpektor I	IV.	1	6 let	40	46

Zahtevana izobrazba: - najmanj visoka strokovna /prva stopnja/, smer gradbeništvo ali arhitektura ali geodezija ali transportne storitve (po ISCED klasifikaciji)

Pogoji: - usposabljanje za imenovanje v naziv
 - strokovni izpit za inšpektorja
 - osnove obvladovanja rač. orodij, ki jih uporablja uprava (Word, Excel, Lotus Notes...)
 - osnovna raven znanja angleškega ali nemškega jezika
 - vozniški izpit B kategorije

Naloge:
 - vodenje postopkov in izrekanje ukrepov na podlagi zakona o inšpekcijskem nadzoru, zakona o upravnem postopku, zakona o prekrških, odlokov in drugih predpisov,
 - vlaganje kazenskih ovadb za kazniva dejanja,
 - vodenje evidence o izvedenih postopkih in ukrepih s področja inšpekcijskega nadzora,
 - nudenje pomoči in preventivno delovanje,
 - sodelovanje ali vodenje akcijskega dela ter izvršb, kadar to določi vodja SPO,
 - vodenje evidenc o prekrških in globah,
 - druge naloge, ki jih določi vodja SPO.

Vir: Pravilnik o sistematizaciji delovnih mest Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2011)

Tudi pogoji za zasedbo delovnega mesta inšpektorja so natančno opredeljeni v Uredbi o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih, tako da se mora inšpektorat v svoji sistematizaciji delovnih mest držati vnaprej določenih pogojev iz uredbe.

3.3 POOBLASTILA IN UKREPI OBČINSKEGA INŠPEKTORJA

Občinski inšpektor ima po ZIN enaka pooblastila kot državni inšpektor. Vsebina dela je kljub možnosti, da inšpektor deluje tudi svetovalno in prepričevalno, pretežno sanacijska, ker se občinski inšpektorji v postopkih nadzora pretežno odzivajo na prijave občanov o nepravilnostih. Inšpektor ima pri nadzoru popolno samostojnost, ki jo opredeljuje 4. člen ZIN pri vodenju postopka in odločanju v upravnih zadevah. Njegova pooblastila so zato sorazmerno tudi zelo obsežna, hkrati pa je samostojnost zagotovljena tudi pri odločanju o izdajanju odločb in sklepov tako v upravnem kot tudi v prekrškovnem postopku že po ZUP (Breznik, Štucin & Marflak, 2008).

Pooblastila in ukrepe inšpektorja opredeljuje ZIN v 18. členu, kjer navaja, da ima inšpektor pri opravljanju inšpekcijskega nadzora pri fizični ali pravni osebi pravico:

- pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo državnih organov, gospodarskih družb, zavodov, drugih organizacij in skupnosti ter zasebnikov;
- vstopiti na parcele in zemljišča fizičnih in pravnih oseb;
- pregledati poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo, kadar se vodijo in hranijo na elektronskem mediju, ter zahtevati izdelavo njihove pisne oblike, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko;
- zaslišati stranke in pričë v upravnem postopku;
- pregledati listine, s katerimi lahko ugotovi istovetnost oseb;
- brezplačno pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora;
- brezplačno vzeti vzorce blaga in opraviti preiskave vzetih vzorcev;
- brezplačno vzeti vzorce materialov in opreme za potrebe preiskav;
- fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov osebe, prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete iz prve alineje;
- reproducirati listine, avdiovizualne zapise in druge dokumente;
- zaseči predmete, dokumente in vzorce v zavarovanje dokazov;
- opraviti navidezni nakup na način, da se po opravljenem nakupu izkaže s službeno izkaznico, če se na ta način lahko ugotovijo znaki prekrška oziroma podatki o kršitelju;
- opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom inšpekcijskega nadzora.

Zakon v istem členu določa tudi ukrepe, ki jih lahko na podlagi svojih pristojnosti od pravnih ali fizičnih oseb zahteva pristojni inšpektor, kljub temu da oseba ni neposredni zavezanec inšpekcijskega nadzora. Tako pravi, da osebe, zoper katere se ne vodi inšpekcijski postopek, a vseeno obstaja verjetnost, da razpolagajo z domnevnimi dokazi oziroma drugimi, tudi osebnimi podatki, potrebnimi za izvedbo inšpekcijskega nadzora, morajo na zahtevo inšpektorja posredovati dokaze in druge, tudi osebne podatke, oziroma morajo omogočiti zaslišanje prič za pridobitev teh dokazov ali drugih, tudi osebnih podatkov, najkasneje v treh dneh od prejema njegove zahteve.

Pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora lahko inšpektor za največ 15 dni odvzame dokumentacijo, ki jo potrebuje za obravnavanje dejanskega stanja v obravnavani zadevi, če meni, da obstaja utemeljen sum kršitev zakonov ali drugih predpisov, in če s tem ne ovira dejavnosti fizične ali pravne osebe. O odvzemu dokumentacije izda inšpektor

potrdilo. Dokumentacije državnih organov, ki je določena kot tajna, inšpektor ne sme odvzeti.

21. člen ZIN določa, da ima lastnik ali posestnik poslovnih, proizvodnih ali drugih prostorov in zemljišča, ki si jih je treba v okviru postopka inšpekcijskega nadzora ogledati, kjer obstaja utemeljen sum, da zavezanec v njih opravlja dejavnosti ali da se tam nahajajo stvari zavezanca, ki so predmet inšpekcijskega nadzora, obvezo, da se opravi ogled.

Oseba iz prejšnjega odstavka sme odkloniti ogled v primeru:

- da gre za stanovanjske prostore, pa inšpektor nima ustrezne sodne odločbe;
- da bi z ogledom spravila sebe v hudo sramoto, občutno premoženjsko škodo ali v kazenski pregon;
- da bi z ogledom prekršila dolžnost ali pravico varovati poslovno, poklicno, umetniško ali znanstveno tajnost;
- v drugih primerih, pri katerih bi bila z ogledom kršena dolžnost, da mora ohraniti kot tajnost tisto, kar je izvedela kot duhovnik, odvetnik, zdravnik oziroma pri opravljanju drugega poklica ali dejavnosti, ki vsebuje enako obveznost.

Če oseba iz prvega odstavka tega člena brez opravičenih razlogov ne dovoli ogleda, se zoper njo lahko uporabijo enaki ukrepi kot zoper pričo, ki noče pričati. Če kljub temu ne dovoli ogleda, se lahko ogled opravi tudi proti njeni volji. Če oseba iz prvega odstavka tega člena brez opravičenih razlogov ne dovoli ogleda ali te osebe ni mogoče najti, pa obstaja nevarnost, da bi bili dokazi, ki se predvidoma nahajajo v prostorih iz prvega odstavka tega člena, uničeni ali odtujeni, preden bi bilo mogoče opraviti ogled teh prostorov, lahko inšpektor te prostore zapečati do oprave ogleda, vendar največ za sedem dni oziroma do trenutka, ko se ta oseba najde. O tem izda inšpektor poseben sklep.

22. člen ZIN opredeljuje inšpektorjeve pristojnosti v poseganje v stanovanjski prostor zavezanca. Ta določa, da če mora inšpektor pri opravljanju nalog inšpekcijskega nadzora pregledati posamezne prostore v stanovanju, čemur lastnik oziroma uporabnik nasprotuje, si mora za pregled teh prostorov pridobiti odločbo pristojnega sodišča.

Sodišče dovoli ogled prostorov iz prejšnjega odstavka, če obstajajo razlogi za sum:

- da se v stanovanju opravlja nedovoljena dejavnost;
- da se v stanovanju opravlja dejavnost v nasprotju s predpisi,
- da se v stanovanju hranijo predmeti, živali ali druge stvari v nasprotju s predpisi;
- da bodo pri ogledu stanovanja oziroma posameznih stvari v stanovanju ugotovljene druge kršitve predpisov.

Pri pregledu stanovanjskega prostora v skladu s prejšnjim odstavkom morata biti kot priči navzoči dve polnoletni osebi. Pregled stanovanjskega prostora je omejen na del stanovanjskega prostora, ki ga je treba pregledati za dosego namena inšpekcijskega nadzora.

Zakon inšpektorjem v postopkih nalaga pravico in obveznost, da pri ugotovljenih kršitvah zakonov in drugih predpisov oziroma aktov:

- odredi ukrepe v skladu s tem zakonom ali drugim zakonom, katerega izvajanje nadzoruje inšpektor, za odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti, v roku, ki ga sam določi;
- izvaja postopke v skladu z zakonom o prekrških;
- naznani kaznivo dejanje ali poda kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
- predlaga pristojnemu organu sprejem ukrepov;
- odredi druge ukrepe in opravi dejanja, za katera je pooblaščen z zakonom ali drugim predpisom.

Inšpektorji v postopkih ugotovijo različne kršitve, ki se medsebojno razlikujejo glede na pomen in težo dejanja. Če inšpektor oceni, da bi za ugotovljeno kršitev zadostovalo že opozorilo, ga izreče, kar zapiše tudi v zapisniku o postopku, ter določi datum za odpravo nepravilnosti. Če nepravilnosti niso odpravljene v določenem roku, izreče inšpektor druge ukrepe v skladu z zakonom.

V takšnem primeru govorimo o preventivnih ukrepih in opozorilih, med katere spadajo tudi:

- odgovarjanje na pisna vprašanja posameznikov, podjetij in institucij, ki se nanašajo na delovanje inšpekcije;
- medijsko obveščanje javnosti o ugotovljenih nepravilnostih ter o posledicah kršitev zakonov in drugih predpisov;
- osveščanje javnosti na druge načine.

Nemalokrat se zgodi, da zavezanci inšpektorjevih ukrepov ne upoštevajo, zato lahko v takšnih primerih inšpektor zoper njih ukrepa po določilih, ki so zapisana v 34. členu ZIN in so opredeljena kot posebni ukrepi. Tako lahko prepove opravljanje dejavnosti oziroma zaseže predmete ali dokumentacijo oz. odredi zapečatenje naprav, sredstev, predmetov ali opreme, ki jih zavezanec uporablja za kršitve ali so s kršitvami nastali.

4 OBČINSKO REDARSTVO

4.1 RAZVOJ OBČINSKEGA REDARSTVA

Skrb za varnost na lokalnem področju ima v Sloveniji dolgo tradicijo. Tako lahko v različnih zgodovinskih obdobjih najdemo različne oblike varnostnih organov in služb. V obdobju 15. in 16. stoletja se prvič omenjajo policijsko-varnostni organi vinorodnih okolišev. Kasneje v avstro-ogrski monarhiji pa se je po letu 1849, ko je bila sprejeta ustava, na tem področju zgodil velik korak, saj je bil še istega leta sprejet državni zakonik, ki je urejal lokalno samoupravo in podrobneje opredelil izvrševanje nalog krajevne policije. Med te so se uvrščale varnost ljudi in lastnine ter skrb za lokalne ceste.

V obdobju prve Jugoslavije so bile organizirane mestne policije in občinske policijske uprave. Takšen način delovanja pa se je obdržal tudi v Sloveniji, saj so po koncu prve svetovne vojne vojni občinski stražniki ostali pod okriljem občin, ki so jih tudi plačevale iz svojih sredstev. Ti so delovali brez enotnih predpisov in zakonodaje, kar pa se je spremenilo leta 1928, ko so se v Kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev začela uveljavljati Pravila za občinske stražnike po vzoru nekdanje Kraljevine Srbije. Vendar do popolne uveljavitve ni prišlo do leta 1933, ko se je uveljavil Zakon o občinah, s katerim se je uredil položaj občinskih stražnikov. S tem zakonom je bilo občinam tudi naloženo, da opravljajo naloge z varnostnega področja, in sicer skrb za javno, osebno in premoženjsko varnost ter javni red in mir, nadzor tujcev, zatiranje beračenja, skrb za varnost prometa, čistočo in vzdrževanje cest, mostov, obal, potokov, jarkov in vodnjakov. Zakon je občini nalagal tudi opravljanje nalog krajevne policije in ostalih nalog, kot sta nadzor in kaznovanje, če te niso v pristojnosti drugih organov.

Število občinskih stražnikov se je seveda od občine do občine razlikovalo glede na potrebe in finančne zmožnosti. Kot zanimivost lahko izpostavim, da je bila občina Krško, ki je ena izmed soustanoviteljic skupnega prekrškovnega organa, ki sem ga preučevala, ena izmed redkih občin z dvema občinskima stražnikoma. Leta 1980 je bila občinam dana priložnost, da ustanovijo organ, ki bi izvajal nadzor nad implementacijo zakonov na področju mira in reda, parkiranja motornih vozil in čistoče v občini, vendar pa to ni bila zahteva, ki bi jih obvezovala zakonsko, zato se mnoge občine za to niso odločile (Sotlar & Dvojmoč, 2015).

Takrat je bila Ljubljana ena vidnejših občin, ki je zaposlila redarja, čeprav le za polovični delovni čas. Različne oblike lokalnih nadzornih služb so se tako ohranjale skozi čas do druge svetovne vojne, ta pa je ustaljeno prakso prekinila. Ravno to je bil razlog, da slovenske lokalne skupnosti do leta 1994 niso imele organiziranih organov za opravljanje nalog, ki bi bile povezane z zagotavljanjem varnosti v prometu ali varovanjem javnega reda in miru.

Slovenija je začetno zakonsko podlago, ki opredeljuje naloge občinskega redarstva, dobila z ZLS, ki v Sloveniji velja od leta 1994. Ta v 21. členu poleg ostalih nalog občine opredeljuje tudi izvajanje nalog občinskega redarstva. Z ZJC pa so od leta 1997 določene tudi naloge in pristojnosti redarjev na področju nadzora občinskih cest. Nova, dopolnjena ureditev je prišla leta 1998 z uveljavitvijo ZVCP, ki je uredil pristojnosti občinskega redarstva in s podzakonskim aktom določil enotne uniforma in oznake. Danes to področje opredeljuje Zakon o pravilih cestnega prometa. Z letom 2006 in sprejetjem ZJRM-1 pa so se razširila tudi pooblastila občinskih redarjev na področje javnega reda in miru, kajti s težavami na področju varovanja tega so se spopadale predvsem mestne občine, saj je bil v porastu vandalizem, ki pa se je širil tudi na bolj ruralna območja, redarji pa niso imeli pristojnosti za ukrepanje. To težavo je rešilo zgoraj omenjeno sprejetje zakona. Naloge pa so redarji lahko začeli opravljati šele po sprejetju ZoRed, ki je v veljavo stopil leto kasneje in je določal naloge redarstva tudi s področja varovanja javnega reda in miru (Lavtar & Kečanović, 2007).

Ena izmed pomembnejših novosti, ki jih je prinesel Zakon o občinskem redarstvu (ZRed) kot zakon, ki daje organizacijski okvir, je možnost izbire občine, na kakšen način bo ustanovila prekrškovni organ, ki bo opravljal naloge občinskega redarstva in inšpektorata na njihovem območju v skladu z zakonskimi določbami, ki jih določajo posamezni zakoni. Občine lahko razpolagajo med več različnimi, a enakovrednimi možnostmi. Občinsko redarstvo lahko ustanovijo kot samostojni organ, lahko izberejo možnost združitve dveh ali več občinskih uprav in skupaj na podlagi sprejetega odloka ustanovijo skupni prekrškovni organ občinske uprave – medobčinski inšpektorat, ki deluje na območju občin ustanoviteljic. Prav tako lahko z odlokom o organizaciji in delovnem področju določijo, da naloge občinskega redarja opravlja pooblaščen uradna oseba. Poleg organizacije je zakon prinesel tudi nekaj drugih vsebinskih dopolnil. Tako mora vsaka občina kot občinski akt sprejeti program varnosti, ki opredeljuje naloge v povezavi z zagotavljanjem varnosti, ki so predhodno določene z zakonom, in pa druge naloge, ki se oblikujejo glede na potrebe posamezne občine (Lavtar & Kečanović, 2007).

4.2 DELOVNE NALOGE REDARSTVA

Temelji zakon, ki je dokončno uredil delovno področje redarstva, je ZoRed iz leta 2006, ki ga je dopolnil Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o občinskem redarstvu (ZORed-A, Uradni list RS, št. 9/17), ki je bil sprejet leta 2017. Ta redarstvu določa:

- nadzorovati varen in neoviran cestni promet v naseljih;
- varovati ceste in okolje v naseljih in na občinskih cestah zunaj naselij;
- skrbeti za varnost na občinskih javnih poteh, rekreacijskih in drugih javnih površinah;
- varovati javno premoženje, naravno in kulturno dediščino;

- vzdrževati javni red in mir.

S tem zakonom se občinam tudi nalaga obveznost ustanavljanja občinskega redarstva ali pa, kot je z zakonom dopuščeno, tudi medobčinskega redarstva. Občinsko redarstvo se v okviru svojih nalog, ki jih določa krovni zakon, sooča predvsem z delovnimi nalogami s področja mirujočega prometa (parkiranja) ter nadzora javnega reda in miru tudi po naslednjih zakonih:

- Zakonu o varnosti cestnega prometa – mirujoči promet (parkiranje vozil);
- Zakonu o pravilih cestnega prometa;
- Zakonu o cestah;
- Zakonu o varstvu javnega reda in miru;
- drugih v občinskih odlokih določenih nalogah (kot na primer nadzor zapuščenih vozil na javnih površinah, sprehajanje psov, preglednost križišč, prometna signalizacija ipd.).

Delovno področje torej določajo zakon in na podlagi zakona sprejeti občinski predpisi (3. člen ZORed) (Dvojmoč, 2017). Dokument oziroma akt občinskega sveta, ki redarjem v posameznih občinah določa prioriteta področja, pa je Občinski program varnosti, brez katerega redarstvo ne more opravljati svojih nalog. Z ZoRed je dovoljeno, da enoten Občinski program varnosti sprejme več občin skupaj (6. člen, ZORed). Naloge občinskega redarja se v velikem delu pristojnosti prepletajo z nalogami policije, ki pa velik del nadzora, zlasti na področju parkiranja, prepušča redarstvu. Večjo vlogo zato opravlja policija na področju varovanja javnega reda in miru zaradi boljše usposobljenosti in prisotnosti na terenu.

Pogoji za opravljanje nalog pooblaščenih uradnih oseb občinskega redarstva so določeni z zakonom, tako mora:

(1) oseba izpolnjevati splošne pogoje, določene z zakonom, ki ureja sistem javnih uslužbencev, opraviti predpisan preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovem postopku ter preizkus znanja za opravljanje nalog občinskega redarstva in za uporabo pooblastil občinskega redarja;

(2) kandidat za občinskega redarja imeti najmanj srednjo splošno ali srednjo strokovno izobrazbo;

(3) biti za vodenje postopka in izdajo plačilnega naloga iz pristojnosti občinskega redarstva pooblaščen občinski redar, za vodenje postopka in izdajo odločbe o prekrških pa je lahko pooblaščen uradna oseba, ki ima najmanj šesto raven izobrazbe v skladu s predpisi, ki urejajo uvedbo in uporabo klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja (20. člen, ZRed-A).

Slika 3: Sistematizacija delovnega mesta *redar*

Številka delovnega mesta: 4

Delovno mesto	OBČINSKI REDAR
Vrsta delovnega mesta	Uradniško
Šifra delovnega mesta	C065005
Plačna skupina	C
Plačna podskupina	C6
Tarifni razred	V
Karierni razred	V.
Število izvajalcev	2
Položajni dodatek	ne

Naziv:	Stopnja naziva:	Šifra naziva:	Delovne izkušnje:	Plačni razred	PR z napred.
Občinski redar III	XV.	3	6 mesecev	19	24
Občinski redar II	XIV.	2	3 leta 6 mesecev	20	25
Občinski redar I	XIII.	1	6 let 6 mesecev	21	29

- Zahtevana izobrazba: - srednja strokovna oz. srednja splošna izobrazba družbene ali tehnične smeri
- Pogoji: - usposabljanje za imenovanje v naziv
 - preizkus znanja za vodenje in odločanje v prekrškovnem postopku
 - preizkus znanja za opravljanje nalog občinskega redarstva
 - osnove obvladovanja rač. orodij, ki jih uporablja uprava (Word, Excel, Lotus Notes...)
 - vozniški izpit B kategorije

Naloge:

- izvajanje nadzora na terenu iz področja zakona, ki ureja varnost cestnega prometa, zakona, ki ureja varstvo javnega reda in miru ter nad sprejetimi občinskimi odloki,
- vodenje enostavnih upravnih postopkov na prvi stopnji,
- opozarjanje fizičnih in pravnih oseb o ugotovljenih nepravilnostih,
- neposredno izrekanje in izterjava denarnih kazni na kraju prekrška,
- izdajanje odredb v skladu z odloki občin ustanoviteljic,
- evidentiranje zaznanih nepravilnosti na terenu,
- evidentiranje prekrškov na terenu,
- izvajanje nadzora nad mirujočim prometom,
- odgovarjanje za zakonitost in pravilnost postopkov s svojega delovnega področja,
- pripravljanje predlogov za izboljšanje razmer na terenu,
- nadzorovanje varnega in neoviranega cestnega prometa v naseljih,
- varovanje cest in okolja v naseljih in na občinskih cestah zunaj naselij, skrb za varnost na občinskih javnih poteh, rekreacijskih in drugih javnih površinah,
- varovanje javnega premoženja, naravne in kulturne dediščine,
- vzdrževanje javnega reda in miru,
- opravljanje drugih nalog in opravil po nalogu vodje MI-SPO.

Vir: Pravilnik o sistematizaciji delovnih mest Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2011)

Pogoji za zasedbo delovnega mesta redarja so, tako kot za ostala uradniška delovna mesta, natančno opredeljeni v Uredbi o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih, zato je treba pri sestavi pravilnika o sistematizaciji slediti smernicam.

4.3 UNIFORMIRANOST, OZNAČEVANJE IN OPREMLJENOST TER POOBLASTILA IN UKREPI REDARJEV

Uniformiranost, označevanje in opremljenosti redarjev so z zakonom oziroma podzakonskimi akti – Pravilnik o enotni uniformi, označbah in službeni izkaznici občinskih redarjev (2007), Pravilnik o opremi in načinu uporabe opreme občinskih redarjev (2007) in

Pravilnik o strokovnem usposabljanju, obdobjem izpopolnjevanju ter preizkusu znanja občinskih redarjev (2014) – še podrobneje opredeljeni.

Pravilniki tako določajo specifikacije, kot so kroj in barva uniforme ter oblika in vsebina označb, ki jih za vse enotno določi pristojni minister za lokalno upravo. Le na takšen način lahko zagotavljajo prepoznavnost in identifikacijo pooblaščenih oseb. Če pogledamo nazaj, je enotno uniformiranost zahteval že Zakon o policiji (ZPol, Uradni list RS, št. 66/09 – uradno prečiščeno besedilo, 22/10, 26/11 – odl. US, 58/11 – ZDT-1, 40/12 – ZUIJ, 96/12 – ZPIZ-2, 15/13 – ZNPPol in 15/13 – ZODPol), ki smo ga sprejeli leta 1998. Ker so se enotne potrebe pojavile tudi na področju redarstva, je sodelovanje med ministrstvom za lokalno samoupravo in ministrstvom za notranje zadeve obrodilo rezultate s sprejetjem Pravilnika o enotni uniformi, označbah in opremi pooblaščenih delavcev občinskega redarstva. Tako so občine lahko začele z določanjem enotnega označevalnega sistema. Danes 24. člen ZoRed določa, da mora imeti uniforma našitke z imenom občine, lahko tudi grbom, na območju katere deluje redarstvo. Če pa gre za medobčinsko redarstvo, ima uniforma prav tako našitke z grbom in imenom občine, v kateri ima ta sedež. Lavtar in Krečanović (2007) opozarjata, da mora biti Slovenija kot država z dvema narodnima manjšinama pozorna na opravljanje redarske službe na območjih narodnih manjšin, torej dvojezičnih območij. Tam je namreč z ustavo zagotovljeno, da na območju, kjer bivajo, uporabljajo kot uradni jezik svoj materni, torej madžarski ali italijanski. Temu morajo biti prilagojeni tudi vsi uradni dokumenti, ki jih ti uporabljajo med svojim delom, prav tako pa morajo biti dvojezične tudi vse označbe, da so uradne osebe prepoznane tudi s strani manjšin. Z namenom zaščite uradnih označitev in uniform je zakon prinesel tudi novost, da so vse uniforme in označbe z zakonom tudi zaščitene, pri čemer se te ne smejo podvajevati ali na kakšen drugi način v enaki barvni kombinaciji uporabljati zunaj opravljanja službe.

Slika 4: Našitki na uniformi redarja



Vir: Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o enotni uniformi, označbah in službeni izkaznici občinskih redarjev (2010)

Pomemben del opremljenosti občinskih redarjev je poleg ustreznih oblačil tudi službena identifikacijska izkaznica, ki jo mora uradna oseba imeti pri sebi ob opravljanju službe in jo

je na zahtevo stranke v postopku dolžna pokazati. Službena izkaznica mora vsebovati naziv in identifikacijske podatke uradne osebe ter njena pooblastila. Za izdajanje službenih izkaznic za občinske redarje je pristojen župan oziroma v primeru medobčinskega inšpektorata župan občine, v kateri ima ta sedež. Za sestavne dele izkaznice je tako kot tudi za specifikacije uniformiranosti pristojen minister za javno upravo, drugače pa je z določanjem opreme redarjev. Za to področje je namreč pristojen minister za notranje zadeve, ki v skladu z zakonom določi lastnosti opreme, ki jo za svoje delovanje potrebujejo redarji. Med opremo spadajo brezžična radijska zveza, oprema za komunikacijo z zbirkami osebnih podatkov, fotoaparat in piščalka.

Slika 5: Službena kartica medobčinskega redarstva

OBČINA BLED
OBČINSKO REDARSTVO
SLUŽBENA IZKAZNICA
MEDOBČINSKO REDARSTVO

IME IN PRIIMEK _____
Reg. št.: _____

ŽUPAN _____
Datum _____

Vir: Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o enotni uniformi, označbah in službeni izkaznici občinskih redarjev (2010)

Pooblastila občinskih redarjev se v mnogih primerih lahko enotijo s pooblastili policije, ko gre za varovanje javnega reda in miru in nadzor nad varnostjo cestnega prometa, vendar pa se ta od policijskih vseeno razlikujejo po vsebini in obsegu. Z vsemi pooblastili in njihovo večjo težo pa se stopnjuje tudi pravna odgovornost za nepravilnosti redarja kot pooblaščenih oseb. Največjo razliko lahko opazimo v nošnji strelnega orožja, ki ga redarji nimajo kljub možni izpostavljenosti nevarnostim pri opravljanju svojega dela. Ti lahko uporabljajo tako represivne ukrepe kot sredstva fizične sile. Med njihova pooblastila štejemo:

- opozorilo;
- ustno odredbo;
- ugotavljanje identitete;
- varnostni pregled osebe;
- zaseg predmetov;
- zadržanje osebe;

- uporabo telesne sile, sredstev za vklepanje in vezanje ter plinskega razpršilca (v nadaljnjem besedilu: prisilna sredstva).

Opozorilo štejemo za prvi in najmilejši ukrep, ki ga lahko izreče redar. Njegov namen je predvsem preprečiti nadaljnja dejanja, ki bi lahko privedla do nevarnosti in nepravnega delovanja in s tem posledic v obliki sankcij.

Ustna odredba je v skladu s 24. členom ZORed dejanje, s katerim občinski redar ustno daje ukaze, obvezna navodila in prepovedi z namenom doseganja cilja oziroma preprečevanja nezaželenega dejanja. Pri tem mora biti redar pozoren, da svojo namero izrazi jasno in razumljivo, upoštevajoč možne komunikacijske ovire (jezikovne prepreke, gluhonemost), hkrati pa spoštljivo in neagresivno, da ne bi prišlo do nepotrebnih konfliktov.

Seveda pa je ta način sankcioniranja ustrezen le tedaj, ko so odredbe dejansko izvršljive in sorazmerne z zakonitim ciljem. Čeprav ustno odredbo formalno štejemo za ukrep prisilne narave, pa neposrednega telesnega stika pri izvajanju tega ukrepa kot pri fizični sili ni. Ta predstavlja bolj vzpostavitev straha in spoštovanja ukazov redarja, ki pa jih ta ob neupoštevanju ne sme doseči z neposredno uporabo fizične sile.

Ugotavljanje identitete je postopek, s katerim uradna oseba ugotovi pravo identiteto osebe v postopku, za kar mora imeti podlago. Z namero je treba seznaniti tudi osebo, ki je obravnavana. V skladu z zakonom lahko redar zahteva identifikacijski dokument – potno listino s sliko. Pomaga si lahko tudi s pomočjo drugih dokumentov, s katerimi je možno ugotoviti identiteto, ali oseb, ki lahko osebo identificirajo. Ob nemoči ugotovitve identitete osebe redar o tem obvesti policijo, ki nato nadaljuje postopek.

Varnostni pregled je poleg opozorila in zasega predmetov edino pooblastilo, ki se neposredno nanaša na pooblastila policije in ni posebej opredeljeno v Zakonu o občinskem redarstvu. Ta ukrep se lahko uporabi od predpostavki, da obstaja možnost napada ali samopoškodovanja.

Zaseg predmetov je še eno izmed pooblastil občinskih redarjev, ki izhajajo neposredno iz Zakona o policiji. Ta določa, da je za podlago za zaseg predmetov potrebna odredba pristojnega organa ali se ta zgodi iz razlogov, ki so prav tako določeni z zakonom. Pri tem lahko redar zaseg opravi samo na podlagi zakonov, ki opredeljujejo njegove pristojnosti, torej ZORed, ZJRM-1 ali ZVCP-1. Izven okvirja teh pristojnosti redar predmetov ne sme zaseči, o nezmožnosti zasega pa mora obvestiti organ, ki je izdal odredbo za zaseg. Po 25. členu ZJRM-1 redar lahko zaseže acetelin (karbid) in druge plinske snovi, ki povzročajo pokanje, orožje, namenjeno za alarm ali signalizacijo, in predmete, podobne orožju, ki jih kršitelj nosi, razkazuje ali uporablja na javnem kraju. Po ZVCP-1 pa zaseg predmetov

obsega nepravilno uporabo parkirne karte. Vse zasežene predmete mora uradna oseba predati pristojnemu organu, v nasprotnem primeru jih mora vrniti lastniku, razen če gre za nevarne predmete.

Zadržanje osebe je eden izmed ukrepov, ki ga lahko uporabijo redarji med opravljanjem svojega dela. Ukrep je uzakonjen v 13. členu ZORed, kjer narekuje, da lahko občinski redar na kraju zadrži storilca prekrška ali osebo, zaloteno pri kaznivem dejanju, ki se preganja po uradni dolžnosti ali na predlog. V členu je določena tudi časovna omejitev zadržanja, in sicer do prihoda policije, vendar največ eno uro.

Eden izmed najbolj radikalnih ukrepov je uporaba prisilnih sredstev, ki jih lahko redar uporabi v najbolj skrajnih primerih, ko od sebe ali koga drugega, ki ga ogroža drug posameznik, ne more odvrniti dejanja, ki bi ga lahko ogrožalo ali imelo protipravne prvine. Med prisilna sredstva spada tudi oprema za vklepanje in vezanje, ki jo lahko redar uporabi v primeru, ko zazna možnost pobega ali se oseba upira zadržanju (Lavtar & Krečanović, 2007).

5 MI – SPO OBČINSKIH UPRAV OBČIN BISTRICA OB SOTLI, BREŽICE, KRŠKO, RADEČE IN SEVNICA

5.1 USTANOVITEV IN ORGANIZIRANOST TER DELOVANJE MI – SPO

Posavske občine Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica so se tako kot mnoge druge občine v Sloveniji zaradi svoje relativne majhnosti in podobne problematike odločile na področju inšpektorskih nadzorov in redarstva združiti. Tako je bil leta 2009 ustanovljen Medobčinski inšpektorat – Skupni prekrškovni organ občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica. Občinski sveti vseh občin ustanoviteljic so v enakem besedilu odlok o ustanovitvi sprejeli leta 2008, prekrškovni organ pa je uradno začel delovati 4. 5. 2009. Slednje finančno podpira celo država, kar občine še dodatno spodbudi, da se povežejo na tem področju in s tem izpolnjujejo naloge, ki jim jih z zakonom nalaga ZLS. Z odlokom sta prav tako določena organiziranost oziroma vodenje MI – SPO in način financiranja medobčinskega inšpektorata. Zaradi strukture oziroma skupne občinske uprave je ta, kot že prej omenjeno, 50 % financiran s strani države, ostala sredstva pa v skladu s svojim proračunom zagotovijo občine ustanoviteljice. V MI – SPO je od leta 2011 zaposlenih pet uradnih oseb: vodja (in inšpektor), inšpektor, višji nadzornik ter dva redarja. V lokalnem okolju aktivno sodeluje tudi z ostalimi inštitucijami, ki skrbijo za varnost. Tako sodeluje v regijski koordinaciji inšpekcij za Posavje, kjer se ugotavlja problematika in planirajo skupne akcije državnih in lokalnih inšpekcij s Policijo, Davčno upravo RS in Carinsko upravo RS. Prav tako MI – SPO sodeluje v Koordinaciji inšpekcij samoupravnih lokalnih skupnosti Dolenjske, Bele krajine in Posavja in z Društvom mestnih, občinskih in medobčinskih inšpektorjev in nadzornikov Slovenije, kjer je glavni cilj kvalitetno in poenoteno opravljanje inšpekcijskih in drugih postopkov v Republiki Sloveniji, nudi pa tudi oporo in koristno izmenjavo izkušenj s terena. V okviru teh organizacij potekajo izobraževanja na posameznih področjih, izpostavljajo se pomanjkljivosti v občinskih in državnih aktih ter se predlagajo spremembe. Hkrati se opravlja tudi izmenjava dobrih izkušenj pri vodenju postopkov.

MI – SPO sodeluje v koordiniranem skupnem nadzoru z veterinarsko inšpekcijo in policijo na področju nadzora nepravilnosti v romskih naseljih v Posavju. Posredovanih je bilo več odstopov ugotovljenih nepravilnosti iz pristojnosti drugih inšpekcij. Posebej dobro je sodelovanje s policijo, s katero MI – SPO opravlja skupne akcije, saj se nadzori redarstva in policije prekrivajo, v posameznih primerih pa policija nudi asistenco MI – SPO, ko gre za aktivnosti, pri katerih je pričakovati odpor kršiteljev oziroma obstaja tveganje za varnost uradnih oseb pri opravljanju svojih nalog.

Dobro sodelovanje poteka tudi z upravnimi enotami, Upravami za javne prihodke in Ministrstvom za notranje zadeve Republike Slovenije pri pridobivanju podatkov v zvezi s

postopki ter s Finančno upravo Republike Slovenije pri samem vodenju postopkov, ki ima pristojnost in dolžnost izvajanja izterjav neplačanih glob in drugih terjatev kršiteljev.

Za varnost v cestnem prometu je posebej pomembno sodelovanje s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu (SPV), ki ga ima vsaka občina ustanoviteljica organiziranega samostojno.

5.2 ANALIZA OBRAVNAVANIH ZADEV PO PODROČJIH

5.2.1 OBČINSKA INŠPEKCIJA

Inšpekcijski postopki MI – SPO zajemajo več področij: od posegov na občinsko cesto, oskrbe s potno vodo, odpadnih voda, nepravilnega razvrščanja odpadkov do oglaševanja. Samo število postopkov skozi leta rahlo narašča, kar pa je v nasprotju s pričakovanji organa, ki deluje že skoraj desetletje. Predvidevanja, da se bo število postopkov z leti, ko se bodo prebivalci navadili na prisotnost organa in zato zagrešili manj prekrškov, zmanjšalo, je bilo zmotno.

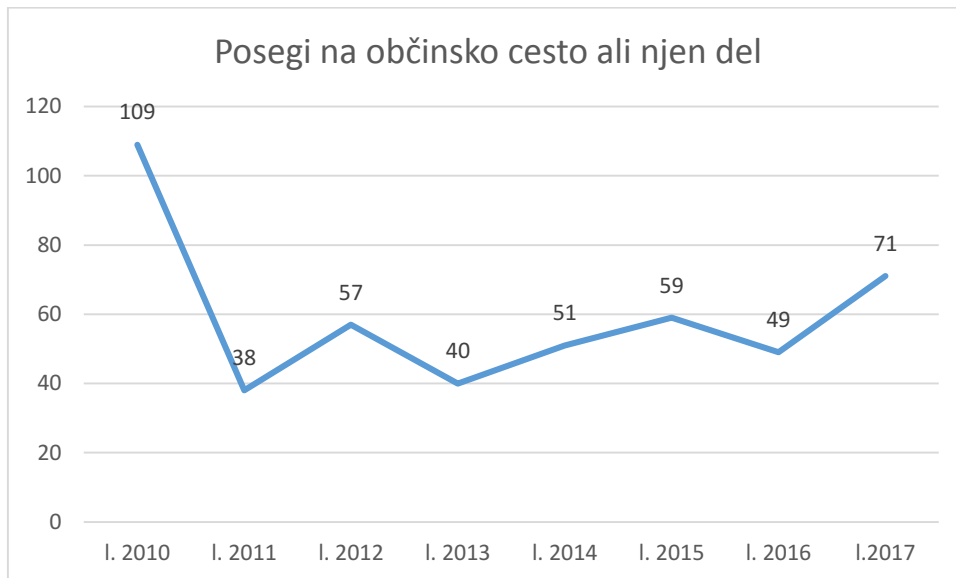
Tabela 1: Število obravnavanih zadev na področju posega na občinsko cesto v letnih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Poseg na občinsko cesto ali njen del	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	1	37	47	3	21
I. 2011	0	17	11	1	9
I. 2012	0	21	29	1	6
I. 2013	0	16	15	2	7
I. 2014	1	15	22	2	11
I. 2015	0	27	21	0	11
I. 2016	0	27	15	0	7
I. 2017	0	23	31	2	15

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Inšpekcijski postopki pri posegih na občinske ceste se nanašajo predvsem na preglednost v križiščih, nedovoljeno postavljanje ovir na ceste, razraščane vegetacije na občinske ceste in pločnike. Ugotovimo lahko, da je v treh večjih občinah Brežice, Krško in Sevnica število postopkov veliko večje kot v ostalih dveh občinah, kar lahko pripišemo velikosti občin. Velikost posledično pomeni, da je v občini večje število cest, na katerih so lahko izvedene kršitve.

Grafikon 1: Število obravnavanih zadev posega na občinsko cesto ali njen del v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 1

Iz grafa lahko razberemo, da število obravnavanih zadev s področja nedovoljenega ali nepravilnega posega na občinsko cesto skozi zadnja leta variira, kar lahko pripišemo dobremu sodelovanju izvajalcev del z občinami, na katerih prijavijo namero za poseg na občinsko cesto. Veliko število kršitev v prvem letu delovanja pa je posledica kršitev, ki so se izvajale še pred začetkom inšpekcijskega nadzora na tem področju.

Na področju oskrbe s pitno vodo je največ kršitev povezanih z nelegalnim priklopom na vodovod brez soglasja upravljalca vodovoda. Največ postopkov je izvedenih v romskih naseljih. Število pa v zadnjih letnih v nasprotju s pričakovanji narašča in ne pada.

Tabela 2: Število obravnavanih zadev na področju oskrbe s pitno vodo v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Oskrba s pitno vodo	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	12	6	0	1
I. 2011	0	7	3	0	0
I. 2012	0	7	10	0	0
I. 2013	0	8	2	0	0
I. 2014	0	9	10	0	0
I. 2015	0	14	17	0	1
I. 2016	0	15	11	0	0
I. 2017	0	11	19	0	0

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Iz tabele lahko razberemo, da se kršitve na področju pitne vode dogajajo predvsem v občinah Krško in Brežice. Razlog se nahaja v dejstvu, da imata ti občini večje število romskih naselij, kjer imajo prebivalci nalegalo zgrajena prebivališča, zato tudi priklop na javni vodovod ni legalen.

Grafikon 2: Število obravnavanih zadev na področju oskrbe s pitno vodo v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 2

Število zadev je bilo v prvih letih delovanja MI – SPO manjše kot pa danes. Razlog je predvsem v že omenjeni romski problematiki, saj se naselja širijo, s tem pa se povečuje število nedovoljenih priklopov, čeprav se romska problematika v Posavju ureja in se njihove gradnje tudi legalizirajo.

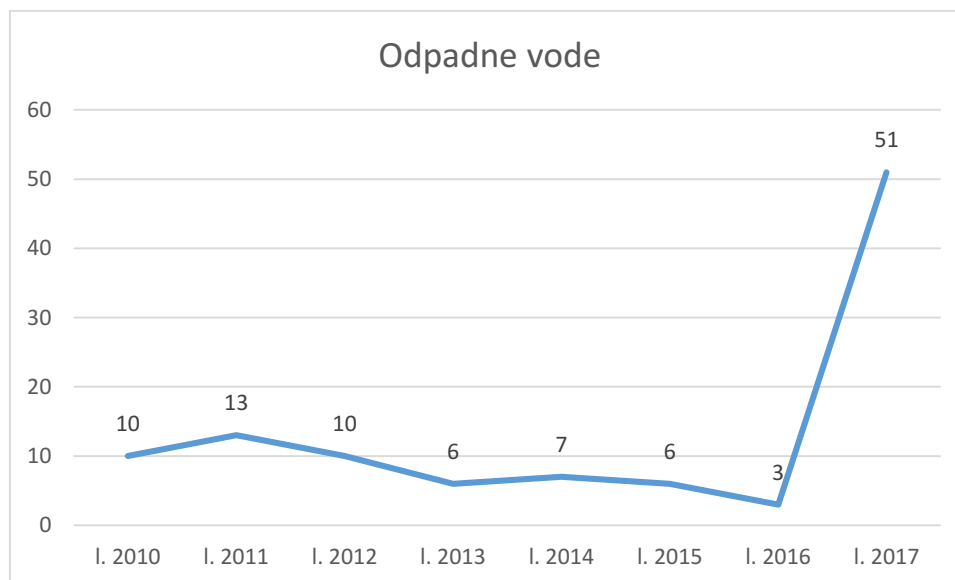
Tabela 3: Število obravnavanih zadev na področju odpadnih voda v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	4	4	0	2
I. 2011	0	6	5	0	2
I. 2012	0	2	7	0	1
I. 2013	0	2	3	0	1
I. 2014	1	3	1	0	2
I. 2015	0	3	0	2	1
I. 2016	0	1	0	2	0
I. 2017	0	49	1	1	0

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Na področju kršitev v povezavi z odpadnimi vodami je bilo število kršitev do leta 2017 sorazmerno nizko, še posebej glede na dejstvo, da je področje razmeroma še neurejeno. V letu 2017 pa se je število v občini Brežice strmo povečalo, saj izvajalec javne službe kljub pozivom ni uspel doseči, da bi na območjih, kjer se je vzpostavila kanalizacija, bili izvedeni priklopi in plačane dajatve.

Grafikon 3: Število obravnavanih zadev na področju odpadnih voda v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 3

Kršitev na področju odpadnih voda je v občinah razmeroma malo. Močno povečano število je bilo zaznati v lanskem letu na račun občine Brežice, kjer je izvajalec javne službe

Komunala Brežice neuspešno izvedla postopke priklopa na kanalizacijo na območjih, kjer je občina zgradila novo infrastrukturo.

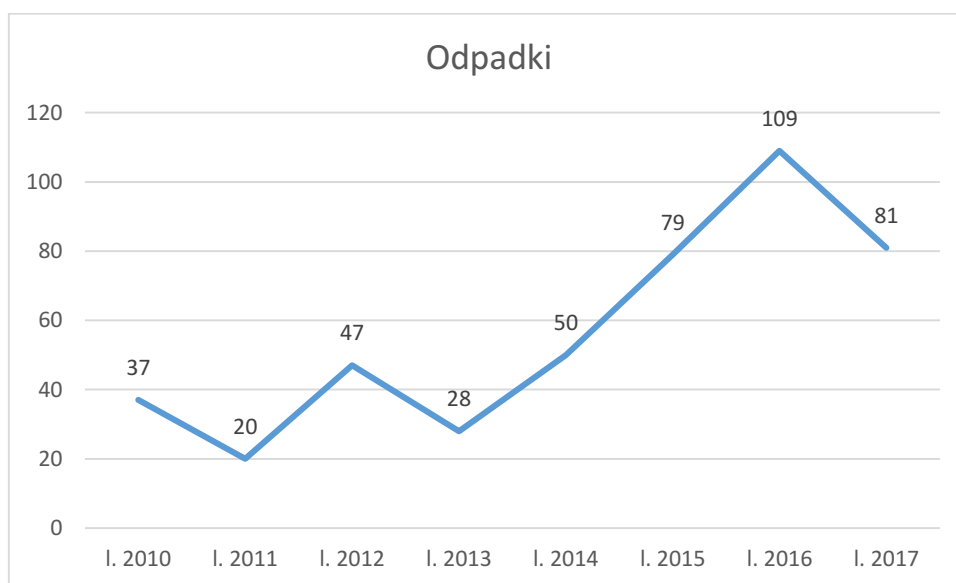
Tabela 4: Število obravnavanih zadev na področju odpadkov v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
	Sotli				
Odpadki	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	16	16	3	2
I. 2011	0	15	1	0	4
I. 2012	0	12	23	1	11
I. 2013	0	8	16	1	3
I. 2014	0	9	33	1	7
I. 2015	3	23	14	8	31
I. 2016	1	14	33	6	55
I. 2017	1	8	28	4	40

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Na področju odpadkov se pojavlja še vedno velika težava črnih odlagališč. Število postopkov se je v letih 2013–2016 povečevalo, v letu 2017 pa je bilo zopet zaznati zmanjšano število kršitev. Razlog je predvsem dobro organizirano delovanje komunalnih služb po občinah in dobro sodelovanje krajevnih skupnosti in prebivalcev, ki so vse bolj ozaveščeni o pomenu ločevanja odpadkov in postopke vestno izvajajo.

Grafikon 4: Število obravnavanih zadev na področju odpadkov v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 4

Število zadev na področju odpadkov je v letih 2013–2016 vztrajno naraščalo, saj je bil to čas, ko so se posavske občine odločile poleg gostejše postavitve komunalnih otokov prilagoditi tudi sistem odvažanja posameznih vrst odpadkov. Ker občani niso bili še tako osveščeni, kako pravilno ločevati, so bile kršitve kar pogoste.

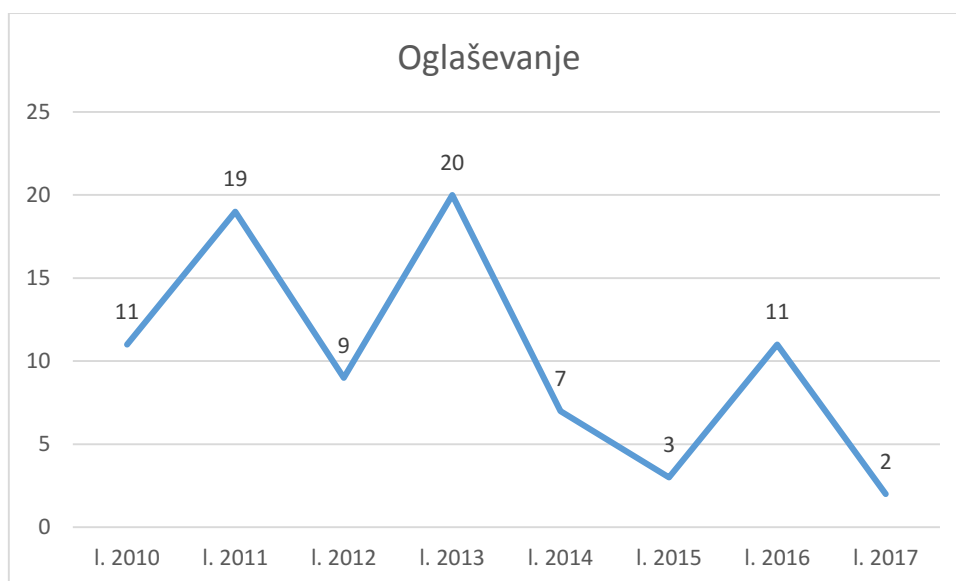
Tabela 5: Število obravnavanih zadev na področju oglaševanja v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Oglaševanje	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
l. 2010	0	4	7	0	0
l. 2011	0	3	4	1	11
l. 2012	0	0	4	1	4
l. 2013	0	10	5	0	5
l. 2014	0	0	7	0	0
l. 2015	0	0	2	0	1
l. 2016	0	0	2	0	9
l. 2017	0	0	2	0	0

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Na področju oglaševanja je bilo v prejšnjih letih zaznati dosti večje število kršitev kot danes. Razlog je ta, da oglaševalci prijavljajo svoje oglaševanje na občinah in plačujejo obveznosti. Prijave se največkrat nanašajo na neurejenost oglaševalskih površin in objektov, kjer v deževnem vremenu odpadajo deli oglaševalskega materiala in ovirajo promet.

Grafikon 5: Število obravnavanih zadev na področju oglaševanja v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 5

Število kršitev se v zadnjih letih zmanjšuje, tako da inšpektorat na leto obravnava samo nekaj prijav s področja oglaševanja. Razlog za majhno število kršitev je, da so občine v svojih odlokih opredelile področja, kjer je oglaševanje dovoljeno, še posebej v času velikih kampanj (npr. volilne).

Tabela 6: Število obravnavanih zadev na ostalih področjih v letih 2010–2017 po posameznih občinah

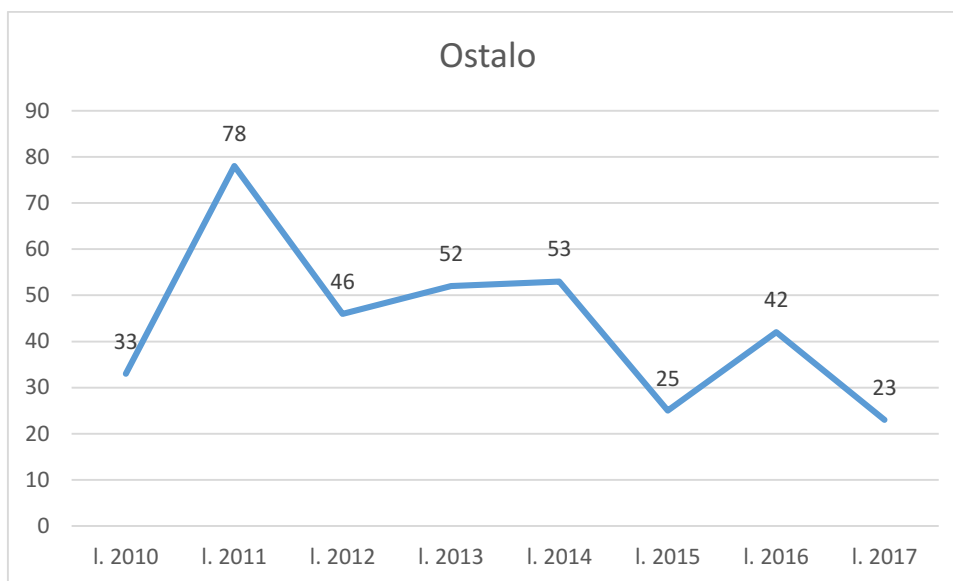
Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Ostala področja	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	20	9	0	4
I. 2011	0	38	23	1	16
I. 2012	0	17	22	1	6
I. 2013	0	21	27	0	4
I. 2014	0	26	21	1	5
I. 2015	0	15	9	0	1
I. 2016	0	20	18	0	4
I. 2017	0	8	5	0	10

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

V ostalih primerih postopkov gre za odstranitev neregistriranih vozil z javnih površin, pri čemer je pomembno ugotavljanje lastništva vozila, ki pa je v mnogih primerih težavno. Prav tako so tukaj vključeni postopki neurejenosti parcel, odvajanje voda na javne

površine in posegi na javne površine. Tudi število teh postopkov se v zadnjih letnih zmanjšuje.

Grafikon 6: Število obravnavanih zadev z ostalih področij v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 6

Število postopkov z drugih področij se v zadnjih letih prav tako zmanjšuje, kar lahko pripišemo predvsem izboljšanju na dveh najbolj perečih področjih – neurejenosti parcel in zapuščenih prevoznih sredstvih. K drugemu je pripomoglo predvsem lažje odkrivanje lastništva avtomobilov.

5.2.2 OBČINSKO REDARSTVO

Zaradi različnih velikosti občin ustanoviteljic, različnega števila prebivalstva in določil v Odloku o ustanovitvi MI – SPO sta redarja v posameznih občinah v različnem obsegu. Tako sta v povprečju v občini Bistrica ob Sotli prisotna eno uro na teden, v občini Brežice osem ur tedensko, v občini Krško devet ur, v občini Radeče po dve uri in v občini Sevnica po šest ur tedensko.

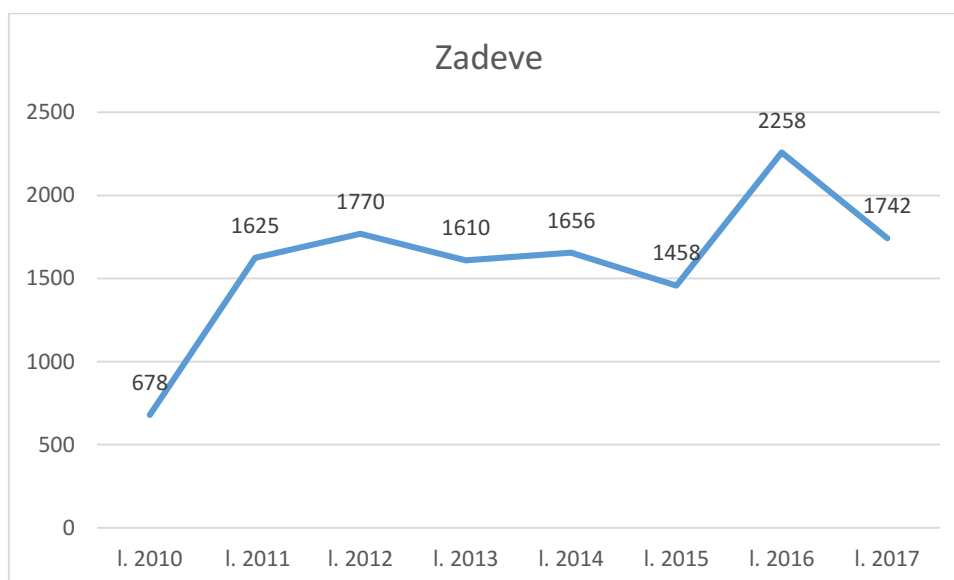
Tabela 7: Število zadev v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Število zadev	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
l. 2010	0	326	263	1	88
l. 2011	0	859	700	3	63
l. 2012	4	591	755	27	393
l. 2013	3	616	567	43	381
l. 2014	3	712	648	31	262
l. 2015	1	398	777	55	227
l. 2016	4	889	951	93	321
l. 2017	0	564	771	63	344

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Ker je čas nadzora v posamezni občini določen s tedenskim planom dela glede na velikost občine in trenutne potrebe, je razlog za tako različno število obravnavanih zadev v posamezni občini verjetno ravno ta. Iz tabele lahko vseeno razberemo, da število v zadnjem letu upada.

Grafikon 7: Število obravnavanih zadev po letih



Vir: lasten, Tabela 7

Največ nadzora, ki ga opravi redarja pri izvajanju svojega dela, je na področju mirujočega prometa, kjer gre predvsem za kršitve v zvezi z nepravilnim parkiranjem in ostalimi nalogami s področja varnosti cestnega prometa. V občinah Krško in Radeče pa redarja opravljata tudi meritve hitrosti in sankcioniranje, povezano z njimi. Največ

sprememb se zaznavava pri kršitvah zasedanja mest za invalide in kršitvah zaradi nepravilne uporabe parkirne karte, saj redarstvo ugotavlja, da ima vse večje število ljudi formalno urejeno ustrezno parkirno karto. Ker se največ zadev nanaša ravno na nepravilno parkiranje, je boljša ozaveščenost občanov tudi razlog za padec števila zadev na tem področju.

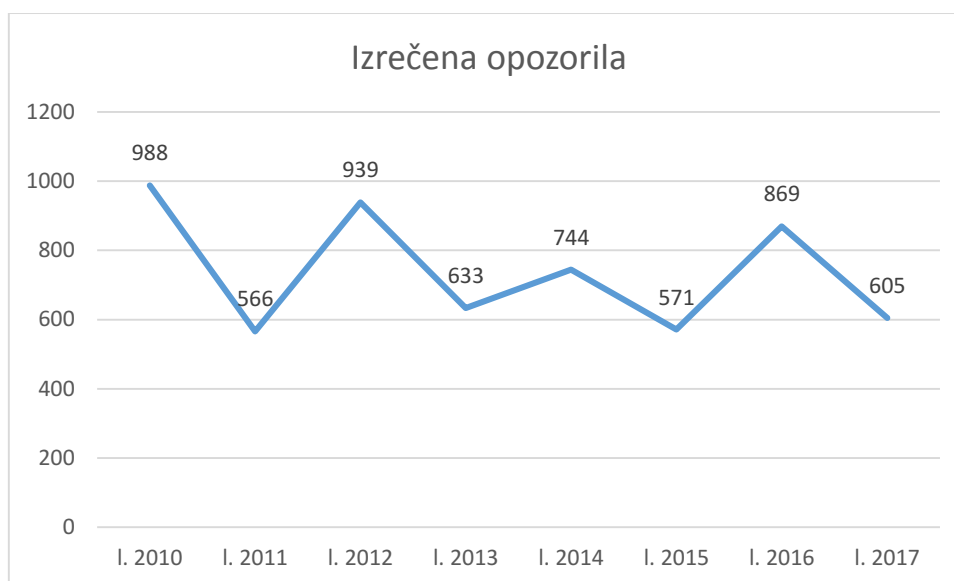
Tabela 8: Število izrečenih opozoril v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob Sotli	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
Število izrečenih opozoril	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
l. 2010	25	418	362	30	153
l. 2011	4	223	321	5	13
l. 2012	1	154	438	10	336
l. 2013	2	165	188	23	255
l. 2014	2	318	281	17	126
l. 2015	1	174	249	15	132
l. 2016	3	461	263	20	122
l. 2017	0	211	226	19	149

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Največje število opozoril se izvede v treh največjih občinah Brežice, Krško in Sevnica, kjer se ta že od vsega začetka redarskega nadzora predvidoma navezujejo na nepravilno parkiranje. V manjših dveh krajih so ustanove bolj razpršene, zato prihaja v središču mest do manjšega števila kršitev, za katere bi bilo potrebno opozorilo ali sankcija.

Grafikon 8: Število izrečenih opozoril v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 8

Število opozoril skozi leta variira in se ne spreminja drastično. Iz tega lahko razberemo, da redarji kljub večletnemu delovanju in predvidevanju, da so občani že seznanjeni z ureditvami v posameznih občinah, še vedno izdajo veliko opozoril in ne izrečejo takoj sankcije v obliki plačilnega naloga.

Tabela 9: Število izdanih plačilnih nalogov v letih 2010–2017 po posameznih občinah

Občina	Bistrica ob	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
	Sotli				
Število izdanih plačilnih nalogov	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	321	251	1	87
I. 2011	0	601	363	3	52
I. 2012	3	420	293	17	57
I. 2013	1	298	268	11	65
I. 2014	1	105	172	4	32
I. 2015	0	53	262	35	12
I. 2016	1	73	366	44	22
I. 2017	0	86	367	27	32

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Število izdanih plačilnih nalogov se skozi leta spreminja sorazmerno z opozorili in se bistveno ne povečuje ali zmanjšuje. Razlog je, da se območja časovno omejenih parkirnih mest, ki so predmet nadzora redarja v vseh občinah, širijo in s tem se povečuje obseg

dela, hkrati pa se zaznava tudi več kršitev, na katere so bili v preteklih letih občani samo opozorjeni.

Grafikon 9: Število izdanih plačilnih nalogov v letih 2010–2017



Vir: lasten, Tabela 9

V letih 2011–2014 lahko zaznamo, da je redarstvo izdalo več opozoril, kar se posledično pozna na številu izdanih plačilnih nalogov, ki je v teh letih padalo. V zadnjih letih število zopet narašča, in sicer predvsem zaradi ponavljajočih se kršitev.

Tabela 10: Število plačanih glob v letih 2010–2017

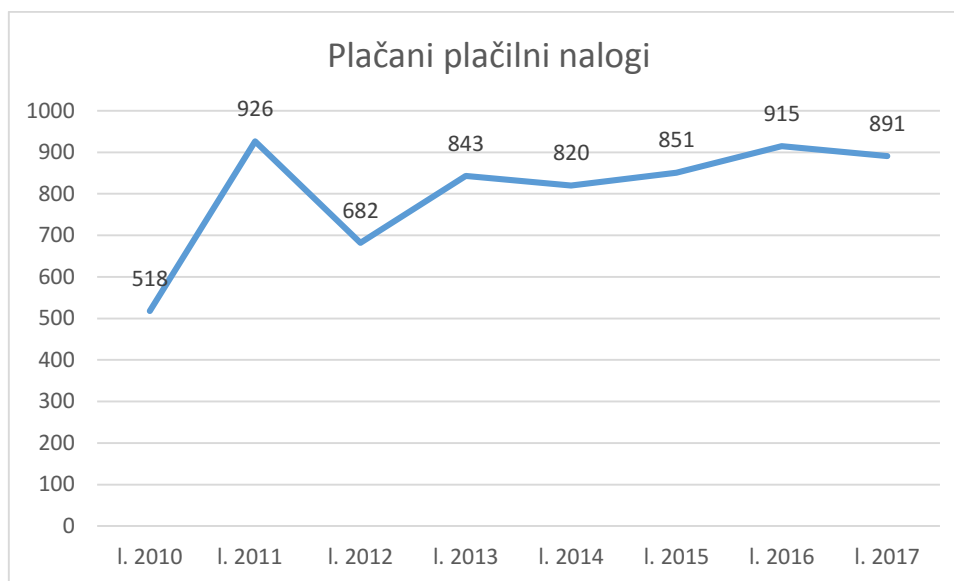
Občina	Bistrica ob	Brežice	Krško	Radeče	Sevnica
	Sotli				
Število plačanih glob	Št.	Št.	Št.	Št.	Št.
I. 2010	0	257	187	0	68
I. 2011	0	548	332	2	44
I. 2012	3	361	259	12	47
I. 2013	1	396	325	13	108
I. 2014	1	345	332	10	132
I. 2015	0	192	438	33	188
I. 2016	1	245	520	41	108
I. 2017	0	321	364	28	178

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Število plačanih glob v sorazmerju z izdanimi plačilnimi nalogi skozi leta narašča. K vsoti pa prištevamo še zamujena plačila, ki so izterjana v letih po izdanem plačilnem nalogu, tako da se število neizterjanih terjatev po posameznih občinah zmanjšuje. Seveda je

število v Radečah in Bistrici ob Sotli toliko manjše, saj se tam izda občutno manj plačilnih nalogov kot v ostalih treh občinah.

Grafikon 10: Število plačanih glob v letih 2010–2017 po občinah



Vir: lasten, Tabela 10

Število plačanih glob v zadnjih letih narašča predvsem zaradi uspešnega sodelovanja s Finančno upravo, ki lahko prek postopkov izterjave izterja zamujene obveznosti. Vseeno pa se MI – SPO spopada s težavo, saj prejemnikov socialnih transferjev ni mogoče izterjati, kar povzroča neizterjane kazni.

5.3 AKTUALNA PROBLEMATIKA PRI OPRAVLJANJU NADZORA IN IZVAJANJU POSTOPKOV MI – SPO

Najbolj izpostavljena problematika MI – SPO je kadrovska podhranjenost, zaradi katere nadzor v občinah ni konstanten, ampak je glede na število prebivalstva in velikost občine sorazmerno porazdeljen po vseh petih občinah ustanoviteljicah. Redarske službe v mestnih občinah so si v zakonodaji uspele zagotoviti mnoge dodatne pristojnosti, še posebej s področja varnosti cestnega prometa, ki so prej bile v izključni pristojnosti policije, saj je problematika v večjih mestnih občinah drugačna kot v manjših in so bile dodatne pristojnosti potrebne in zaželeno. Tako so z zakonom redarstva dobile pristojnosti merjenja hitrosti na občinskih cestah, nadzor nakladanja in razkladanja tovora na občinskih cestah in izločitev vozil, policija pa je začela zaradi sprejetja novega zakona ta področja prepuščati redarstvu.

V Posavju sta si policija in MI – SPO naloge porazdelila, saj se eni in drugi soočajo s kadrovsko podhranjenostjo in je tako osredotočenost na posamezna področja boljša. Vendar pa so na splošno manjšim inšpektoratom nove določbe zakona prinesle dodatno

delo, saj z novimi pristojnostmi niso prišle tudi kadrovske spremembe, da bi se dodatne zadolžitve lahko porazdelile.

Vendar pa se zaradi nenehnega spreminjanja in dopolnjevanja zakonodaje občine v svojih odlokih ne prilagajajo dovolj hitro, zato pri samem izvajanju nalog redarji in inšpektorji velikokrat ostanejo tudi brez zakonite prave podlage, zaradi katere morajo postopek zaključiti še pred izrečeno sankcijo. Del nerešenih zadev MI – SPO je v preteklosti nastal zaradi dejstva, da na območju delovanja ni pooblaščenega izvajalca za odstranitev in hrambo vozil, ki so zapuščena na občinskih zemljiščih. Zaostanki pa poleg tega nastanejo tudi zaradi nesodelovanja lastnikov ali dejstva, da je identifikacija lastnika nemogoča, zato odstavitev tudi ni izvršena.

Redarstva se v prihodnosti bojijo še dodatnih pristojnosti, še posebej na področjih nadzora gradbenih del in nevarnih odpadkov, h katerim so nagnjena predvsem mestna redarstva, saj v tem vidijo ekonomsko korist. Infrastruktura v večjih mestih jim omogoča skladiščenje in varno odstranitev teh surovin, kar pa ne bi mogli trditi za manjše občine, ki teh površin nimajo zagotovljenih.

Tabela 11: Število prekrškovnih in upravnih postopkov

LETO	ŠTEVILO PREKRŠKOVNIH POSTOPKOV	ŠTEVILO UPRAVNIH POSTOPKOV
2010	1648	255
2011	1585	279
2012	1729	313
2013	1276	264
2014	1058	286
2015	923	300
2016	1375	337
2017	1117	354

Vir: Letna poročila o delu Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2013, 2015, 2018)

Iz tabele lahko razberemo, da je število prekrškovnih postopkov bistveno večje kot upravnih, kar lahko pripišemo predvsem prekrškovnim postopkom na področjih mirnega prometa in kršenja cestnoprometnih predpisov. Količina teh prekrškov se v zadnjem letu še povečuje, zato predvidevam, da se bo takšen trend nadaljeval.

5.4 PREVERITEV HIPOTEZ IN PREDLOGI IZBOLJŠAV

Za potrditev hipotez sem uporabljala predvsem komparativno poročilo MI – SPO, saj sem s podatki, ki jih prekrškovni organ pripravi v letnem zaključku, dobila najboljši vpogled v podatke.

H1: Zaradi malega števila zaposlenih inšpektorjev in redarjev v občinah ustanoviteljicah v izbranem organu nadzor bolj kot sistemsko oziroma celovito in stalno poteka le kot odziv na posamične prijave.

V MI – SPO je zaposlenih pet oseb: dva inšpektorja, pri čemer je eden vodja inšpektorata, višji nadzornik in dva redarja. Ker morajo biti zaposleni aktivno prisotni v vseh petih občinah, ki so po velikosti sicer različne, vendar v povprečju merijo 182 m², je število zaposlenih definitivno premajhno. Ko gre za delo redarjev, so ti v posamezne občine razporejeni glede na število prebivalcev in velikost občine, tako da lahko za njihovo delo rečemo, da je bolj konstantno, vendar ne dovolj stalno. Dva redarja namreč ne moreta aktivno delovati v vseh petih občinah, povrh vsega pa vedno delujeta v paru.

Kot sem v hipotezi predpostavila, se inšpektorji odzivajo predvsem na posamične prijave, kar zatrdijo tudi na inšpektoratu. Kot ugotavljajo tudi Kovač idr. (2016), pa se zaupanje v inšpekcijo ne bo povečalo z večjim številom inšpekcijskih pregledov, ampak z bolj sistematično obravnavo, ki pa bi temeljila tudi na upoštevanju priporočil za nadaljnje obdobje. To na inšpektoratu upoštevajo že danes, saj se odzivajo na priporočila in prijave. Sistemskih inšpekcijskih nadzorov si želi tudi država, zato je v Strateške usmeritve in prioritete inšpektoratov oziroma inšpekcij v letu 2018 to tudi zapisala kot eno izmed izhodišč za delo (Vlada Republike Slovenije, 2018).

H2: Izbrani medobčinski inšpektorat kot skupni prekrškovni organ med izvajanjem svojih nalog izvede več prekrškovnih kot upravnih postopkov.

Pri izvajanju svojih nalog redarji in inšpektorji postopajo tudi po ZUP-u, saj so kot del organa samoupravne lokalne skupnosti k temu zavezani, kajti gre za odločanje o pravicah in obveznostih posameznikov ali pravnih oseb (Grafenauer & Breznik, 2005). V postopkih, ki jih kot pooblaščen osebe vodijo redarji, gre predvsem za kršitve mirujočega prometa – parkiranja. V tem primeru poteka samo prekrškovni postopek, pri katerem lahko po 53. členu ZP-1 organ izreče sankcijo ali opozorilo, če je prekršek neznatnega pomena, in oceni, da je opozorilo zadosten ukrep (Maček Guštin & Jenull, 2008). Tudi inšpektorji v veliki večini poleg upravnega postopka vodijo še prekrškovnega, zato se število še dodatno poveča. Prekrškovnih postopkov je v vseh zadevah MI – SPO kar 80 %, kar pomeni, da upravni postopki predstavljajo le petino vseh postopkov, s tem pa lahko hipotezo potrdim.

H3: Učinki delovanja izbranega organa se kažejo zlasti na področjih mirujočega prometa in javnega reda in miru z zmanjševanjem kršitev v zadnjih petih letih.

Ob začetkih nove parkirne politike v mestih so redarji v veliko primerih za storjen prekršek izrekli le opozorilo, kar jim omogoča 53. člen ZP-1, saj gre za prekršek neznatnega pomena, ki ni nikogar ogrožal, saj je šlo v večini primerov za neustrezno označeno vozilo s parkirnim listkom (Maček Guštin & Jenull, 2008). Pri delu redarjev danes je še vedno nedvomno največ postopkov začetih in dokončanih zaradi nepravilnega parkiranja, torej mirujočega prometa. Število teh se skozi leta bistveno ne zmanjšuje, saj so vse občine na svojih glavnih ulicah, ki vodijo skozi centre mest in kjer se nahaja največ ustanov, uvedle sistem plačevanja parkirnine, na kar pa prebivalci in obiskovalci do sedaj niso bili navajeni. V občinah se skozi leta zaradi konstantnega povečanja števila vozil širijo tudi parkirne površine, zato je območij, kjer so možne kršitve, vse več. Vsi ti dejavniki vplivajo, da število kršitev na področju mirujočega prometa ne pada, kot bi si želeli. Iz Grafikona 9 lahko na podlagi izdanih plačilnih nalogov razberemo, da je število kršitev v zadnjih petih letih najprej res strmo padalo, vendar pa se število v zadnjih dve letih zopet zvišuje. Zaradi tega hipoteze ne morem potrditi.

6 ZAKLJUČEK

Red, varnost in urejeno okolje so vrednote, ki jih ceni vsaka občina, zato v želji po čim varnejšem, čistejšem in urejenem okolju, v katerem živijo njeni občani, na različne načine vzdržuje ta prioriteta področja. Kot ugotavljam, je najpogostejša oblika povezovanje občin v organe skupne občinske uprave na področju redarstva in inšpiciranja. Kljub urejeni zakonodaji se občine še vedno spopadajo s prilagajanjem svojih občinskih odlokov zakonodaji z namenom svojim lokalnim službam zagotoviti potrebno pravno ozadje za izvajanje postopkov inšpekcijskega nadzora in redarstva. Občine imajo tako postopke urejene v različnih obsegih, vendar pa vseeno ne moremo trditi, da so občine, ki imajo formalno bolj urejeno zakonodajo, zato tudi varnejše. Prav tako ne moremo potegniti vzporednice, da so občine, v katerih se opravi več inšpekcijskih nadzorov, varnejše in čistejše, saj so inšpektorji zaradi količine postopkov učinkovitejši. V Posavju lahko vidimo velik razkorak v obravnavanih zadevah s strani MI – SPO med največjo občino Krško in najmanjšo Bistrico ob Sotli, za katero ni podatkov, da bi bila po katerih kazalnikih varnejša. Zaradi majhnosti in manjše prisotnosti redarjev in inšpektorjev lahko kvečjemu trdim, da je le manj nadzorovana in obravnavana kot celota, saj načrt dela opredeljuje veliko manj ur dela v tej občini kot v drugih.

V drugem poglavju diplomskega dela sem predstavila razvoj lokalne samouprave skozi zgodovino. Vzporedno z razvojem različnih organizacijskih enot, od žup do občin, ki jim pravimo tudi lokalne samouprave, se je pojavil tudi nadzor. Tako je vseskozi ostajala nekakšna oblika krajevne policije, ki je opravljala naloge nadzora in izvajala represivne postopke v lokalnih samoupravah, ki so se razvijale. Pravno podlago za ustanovitev lokalnih samouprav je dal v samostojni Sloveniji leta 1993 ZLS. V nadaljevanju sem predstavila temeljne pravne podlage za delo občinskih inšpektorjev in redarjev. Ugotovila sem, da Ustava Republike Slovenije nima točno določenih opredelil glede inšpekcijskega nadzora, prav tako Evropska unija ne ureja tega področja, tako da so države prepuščene lastni presoji. Inšpekcijski nadzor je v Sloveniji tako nacionalno kot lokalno urejen z ZIN, pri čemer določeni členi o organizaciji za občinske inšpekcije ne veljajo, procesno pa se uporabljata tudi ZUP in ZP-1. Področje občinskega redarstva pa ureja že ZLS, ki občinam nalaga obveznost izvajanja občinskega redarstva. Samo področje je od sprejetja leta 2002 urejeno z ZoRed, ki določa predvsem pristojnosti in pa uniformiranost redarjev. Pri svojem delu redarji izvajajo nadzor predvsem nad ZCes-1, ZJRM-1, ZPrCP in ZVCP-1.

V tretjem poglavju sem predstavila razvoj občinske inšpekcije na splošno in v občinah. Če pogledamo v zgodovino, imata redarstvo in inšpiciranje zametke že v zgodovini. Temu že od takrat pripada status samostojnega organa, ki je zadolžen za opravljanje inšpekcijskih postopkov na nacionalni ravni.

Zaradi podobnih potreb na lokalnem področju pa so se že v preteklosti razvijale tudi občinske inšpekcije, ki jih poznamo še danes. V Sloveniji je področje opredeljeno v ZLS, kasneje pa je bilo v letu 2002 dopolnjeno s samostojnim zakonom ZIN. V nadaljevanju sem predstavila pogoje za zasedbo delovnega mesta inšpektorja, ki so enotno določeni v Uredbi o notranji organizaciji, sistemizaciji, delovnih mestih in nazivih v organih javne uprave in v pravosodnih organih.

V četrtem poglavju sem predstavila občinsko redarstvo, ki svoje naloge opravlja v skladu z občinskimi odloki. Večina njihovega dela pa se navezuje na nadzor cestnoprometnih predpisov. Občinski redarji v Sloveniji so enotno oblečeni in označeni, kar jim zagotavlja lažjo identifikacijo.

V petem poglavju sem najprej opisala MI – SPO, prekrškovni organ, ki je bil z odlokom občin ustanovljen leta 2009. Ta združuje pet posavskih občin, v katerih opravlja delo redarstva in občinske inšpekcije. V nadaljevanju sem opravila analizo obravnavanih zadev tako na področju redarstva kot tudi inšpekcije. Ugotovila sem, da število zadev na vseh področjih, ki jih je MI – SPO obravnaval v zadnjem letu oziroma dveh, pada, pred tem pa se je od ustanovitve dalje beležila rast. Razlog vidim v poznem adaptiranju na prisotnost organa šele v zadnjem letu.

Občine, ki so se povezale v MI – SPO, predstavljajo večino posavskih občin, ki imajo skupno problematiko. Zato je takšen način povezovanja zelo dobrodošel, hkrati pa podprt s strani države. Ker so del MI – SPO tako večje kot tudi manjše občine, pa seveda v delovanju zaznavamo razlike, še posebej ker se organi poleg vedno večjih pooblastil, kar prinaša dodatno delo, soočajo tudi s kadrovskim pomanjkanjem, pomanjkanjem finančnih sredstev, nespoštovanjem sklepov in nepoznavanjem pristojnosti. V Sloveniji ravno to leto mineva že drugo desetletje od začetka občinskega redarstva in inšpiciranja, tako da lahko trdimo, da ima Slovenija že kar nekaj izkušenj na tem področju tako zakonodajno kot tudi praktično. Zakon se je namreč že nekajkrat dopolnil na pobudo redarjev in inšpektorjev, ki lahko iz prakse prenesejo znanja in potrebe po ureditvi do zakonodajalcev.

Ker na inšpektoratu velikokrat omenijo, da so kadrovsko zelo podhranjeni, se mi poraja vprašanje, ali bodo v tej strukturi lahko še nadalje učinkovito izvajali nadzor. Občine zaradi vse večjega števila prebivalstva in prevoznih sredstev v okolici strogih mest uspešno dopolnjujejo parkirna mesta, vendar pa ne zagotovijo dodatnih zaposlenih, ki bi nadzirali spoštovanje predpisov. V času, ki sem ga preživela v Občini Brežice v okviru prakse, lahko zatrdim, da število zaposlenih, kolikor jih ima Medobčinski inšpektorat, komaj pokrije prijave, ki jih dobijo samo v omenjeni občini. Kot pa sem že omenila, prekrškovni organ pokriva kar pet občin.

Menim, da ugotovitve mojega diplomskega dela lahko pripomorejo ustanoviteljicam pri prepoznavanju največjih problematik in njihovem uspešnem reševanju.

LITERATURA IN VIRI

LITERATURA

- Bostič, A. (1986). *Družbeni nadzor in vloga inšpekcij v SFRJ*. Ljubljana: Uradni list SRS.
- Breznik, J., Štucin, Z., & Marflak Trontelj, J. (2008). *Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP) : s komentarjem*. Ljubljana: GV založba.
- Dvojmoč, M. (2018). Občinska redarstva v Sloveniji - analiza dosedanjega razvoja in pogled v prihodnost. *Varstvoslovje*, 80–98.
- Grafenauer, B. (2000). *Lokalna samouprava na Slovenskem*. Maribor: Pravna fakulteta.
- Grafenauer, B., & Breznik, J. (2005). *Upravni postopek in upravni spor*. Ljubljana: GV založba.
- Kovač, P., Pečarič, M., Kerševan, E., Remic, M., Orel, N., & Čas, P. (2016). *Inšpekcijski nadzor*. Ljubljana: Uradni list Republike Slovenije.
- Lavtar, R., & Kečanovič, B. (2007). *Zakon o občinskem redarstvu s komentarjem*. Ljubljana: GV založba.
- Maček Guštin, Š., & Jenull, H. (2008). *Zakon o prekrških*. Ljubljana: GV založba.
- Rakar, I., Doljak, E., & Tičar, B. (2016). Inšpekcijski nadzor na državni in lokalni ravni ter njegov prispevek k varnosti v občinah. *Varstvoslovje*, 251–269.
- Rakar, I., Tičar, B., & Klun, M. (2015). Inter-municipal cooperation: Challenges in Europe and in Slovenia. *Transylvanian Review of Administrative Sciences*, 185–200.
- Sotlar, A., & Dvojmoč, M. (2015). Municipal Warden Services in the Pluralised Policing Environment in Slovenia. *Revija za kriminalistiko in kriminologijo*, 330–341.

VIRI

- Inšpekcijski organi v Sloveniji (2017). [online]. Pridobljeno: 18. 8. 2018 s http://www.mju.gov.si/si/o_ministrstvu/inspekcijski_svet/inspekcijski_organ_i_v_republiki_sloveniji/
- Odlok o ustanovitvi Skupnega prekrškovnega organa občinskih uprav občin Bistrica ob Sotli, Brežice, Krško, Radeče in Sevnica. Uradni list RS, št. 73/08
- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah pravilnika o enotni uniformi, označbah in službeni izkaznici občinskih redarjev (2010). [online]. Pridobljeno: 18. 8. 2018 s <https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs/vsebina/99467>

Seznam skupnih občinskih uprav (2017). Ministrstvo za javno upravo. [online].

Pridobljeno: 18. 8. 2018 s

http://www.mju.gov.si/si/lokalna_samouprava/o_lokalni_samoupravi/med_obcinsko_sodelovanje/skupne_obcinske_uprave/

Strateške usmeritve in prioritete inšpektoratov oziroma inšpekcij v letu 2018

(2018). Vlada Republike Slovenije. [online]. Pridobljeno: 18. 8. 2018 s

http://www.vlada.si/delo_vlade/gradiva_v_obravnavi/gradivo_v_obravnavi/?tx_govpapers_pi1%5Bsingle%5D=%2FMANDAT14%2FVLADNAGRADIVA.NSF%2F18a6b9887c33a0bdc12570e50034eb54%2F027c519350a06e9ac125823600384a2f%3FOpenDocument&cHash=2f7ae51c88478b078834c6158f435f67

Pravilnik o sistematizaciji delovnih mest Medobčinskega inšpektorata – Skupnega prekrškovnega organa občin Bistrica ob Sotli , Brežice, Krško, Radeče in Sevnica (2011).

Ustava Republike Slovenije (URS). Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 –

UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 –

UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 –

UZ90,97,99 in 75/16 – UZ70a)

Zakon o državni upravi (ZDU-1). Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno

besedilo, 89/07 – odl. US, 126/07 – ZUP-E, 48/09, 8/10 – ZUP-G, 8/12 –

ZVRS-F, 21/12, 47/13, 12/14, 90/14 in 51/16

Zakon o inšpekcijskem nadzoru (ZIN). Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno

besedilo in 40/14

Zakon o javnih cestah (ZJC). Uradni list RS, št. 29/97 – ZJC, 18/02-ZJC-A, 92/05 –

ZJC-B, 33/06-ZJC-UPB1, 45/08 – ZJC-C, 57/08-ZLDUVCP, 69/08-ZCestV,

42/09-ZJC-D, 109/09-ZJC-E, 109/10-ZCes-1, 24/15-ZCest

Zakon o lokalni samoupravi (ZLS). Uradni list RS, št. 72/93-ZLS, 6/94, 45/94, 57/94,

14/95, 20/95, 9/96, 44/96, 26/97-ZLS-G, 70/97-ZLS-H, 10/98-ZLS-I, 68/98,

74/98-ZLS-J, 70/00-ZLS-K, 87/01-ZSam-1, 51/02 –ZLS-L, 72/05-ZLS-M,

100/05-ZLS-UPB1, 21/06, 14/07-ZSPDPO, 60/07-ZLS-N, 94/07-ZLS-UPB2,

76/08-ZLS-O, 79/09-ZLS-P, 51/10-ZLS-N, 40/12 – ZUJF, 14/15 –

ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1 in 30/18-ZLS-S)

Zakon o občinskem redarstvu (ZOred). Uradni list RS, št. 139/06-ZoRed, 9/17-

ZoRed-A

Zakon o pravilih cestnega prometa (ZPrCP). Uradni list RS, št. 109/10 - ZPrCP, 57/12- ZPrCP-A, 63/13 - ZPrCP-B, 82/13 – ZPrCP-UPB2, 69/17 - ZPrCP-UPB2p, 68/16 - ZPrCP-C, 54/17 - ZPrCP-D in 3/18 – odl. US

Zakon o prekrških (ZP-1). Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16 in 15/17 – odl. US

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o občinskem redarstvu (ZORed-A). Uradni list RS, št. 9/17

Zakon o splošnem upravnem postopku (ZUP). Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13

Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij (ZOUDNO). Uradni list RS, št. 108/06 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 in 31/18

Zakon o varnosti cestnega prometa (ZVCP). Uradni list RS, št. 30/98, 33/00 – odl. US, 61/00, 100/00 – odl. US, 21/02, 67/02 in 83/04 – ZVCP-1)

Zakon o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-1). Uradni list RS, št. 70/06

SEZNAM UPORABLJENIH KRATIC

MI – SPO	Medobčinski inšpektorat – Skupni prekrškovni organ
SRS	Socialistična republika Slovenija
URS	Ustava Republike Slovenije
ZCes-1	Zakon o cestah
ZDU-1	Zakonu o državni upravi
ZIN	Zakon o inšpekcijskem nadzoru
ZJRM-1	Zakon o varstvu javnega reda in miru
ZLS	Zakon o lokalni skupnosti
ZoRed	Zakon o občinskem redarstvu
ZPrCP	Zakon o pravilih cestnega prometa
ZUODNO	Zakon o ustanovitvi občin ter o določitvi njihovih območij
ZUP	Zakon o splošnem upravnem postopku
ZVCP-1	Zakon o varnosti cestnega prometa
ZP-1	Zakon o prekrških
ZPol	Zakon o policiji

PRILOGA

PRILOGA 1: SEZNAM SKUPNIH OBČINSKIH UPRAV DECEMBRA 2017

ŠT. SOU.	SEDEŽNA OBČINA	NALOGE	PODROČJE	OBČINE USTANOVITELJICE
1	BELTINCI	Nadzor nad občinskimi predpisi s področja komunale, urejanja okolja, občinskih cest, občinskih komunalnih taks	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT	BELTINCI, ČRENŠOVCI, ODRANCI, TURNIŠČE, VELIKA POLANA
2	DOLENJSKE TOPLICE	Inšpekcijski in redarski nadzor ter vodenje in odločanje o prekrških pri izvajanju in nadzoru nad predpisi	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	DOLENJSKE TOPLICE, MIRNA PEČ, ŽUŽEMBERK IN STRAŽA
3	JESENICE	Dela in naloge medobčinskega redarstva	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	JESENICE, GORJE, KRANJSKA GORA, ŽIROVNICA
4	LENDAVA	Inšp. nadzorstvo in občinsko redarstvo, finančni nadzor, urejanje prostora, javne službe	ORGAN SKUPNE UPRAVE	LENDAVA, DOBROVNIK IN KOBILJE
5	PTUJ	Prostorsko načrtovanje, zagotavljanje in izvajanje javnih služb, občinske inšpekcije, občinsko redarstvo, notranje revidiranje, računovodstvo proračunskih uporabnikov	ORGAN SKUPNE OBČINSKE UPRAVE OBČIN V SPODNJEM PODRAVJU	CIRKULANE, DESTRIK, DORNAVA, DUPLEK, GORIŠNICA, HAJDINA, JURŠINCI, KIDRIČEVO, MAJŠPERK, MARKOVCI, ORMOŽ, PODLEHNIK, SREDIŠČE OB DRAVI, STARŠE, SV. ANDRAŽ V SLOV. GORICAH, SV. JURIJ OB ŠČAVNICI, SV. TOMAŽ, TRNOVSKA VAS, VIDEM, ZAVRČ, ŽETALE, MO PTUJ
6	ROGAŠKA SLATINA	Medobčinsko nadzorstvo, občinsko redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	ROGAŠKA SLATINA, ROGATEC, PODČETRTEK, ŠMARJE PRI JELŠAH, KOZJE

7	GROSUPLJE	Inšp. nadzor in občinsko redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	ŠKOFLJICA, IG, GROSUPLJE
8	TABOR	Občinske finančne službe, notranji finančni nadzor, občinske inšpekcije (in redarstvo), druge strokovne in tehnične naloge	SKUPNA OBČINSKA UPRAVA OBČIN TABOR – VRANSKO	TABOR, VRANSKO
9	TRZIN	Inšpekcijske in redarske naloge	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	TRZIN, LUKOVICA, KOMENDA, MENGEŠ, MORAVČE, VODICE
10	VELENJE - med. inšp.	Inšpekcijske in redarske naloge za vse občine ustanoviteljice, del nalog s področja varstva okolja pa za naslednje občine ustanoviteljice: Šmartno ob Paki, Šoštanj, MO Velenje	MEDOBČINSKA INŠPEKCIJA, REDARSTVO IN VARSTVO OKOLJA	VELENJE, SOLČAVA, LJUBNO, LUČE, GORNJI GRAD, NAZARJE, MOZIRJE, ŠMARTNO OB PAKI, ŠOŠTANJ, BRASLOVČE, REČICA OB SAVINJI, POLZELA, PREBOLD, TABOR, VRANSKO
11	VOJNIK	Občinska inšpekcija, občinsko redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	DOBJE, DOBRNA, VITANJE, VOJNIK, ZREČE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, OPLOTNICA
12	VRHNIKA	Naloge občinske inšpekcije in občinskega redarstva	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	VRHNIKA, BREZOVICA, DOBROVA-POLHOV GRADEC, GORENJA VAS - POLJANE, ŽIRI, BOROVNICA, LOG-DRAGOMER, HORJUL
13	MARIBOR	Upravne, strokovne in svetovalne naloge občin ustanoviteljic v zvezi z nalogami občinske inšpekcije in občinskega redarstva	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	MARIBOR, BENEDIKT, CERKVENJAK, DUPLEK, HOČE- SLIVNICA, KUNGOTA, LENART, LOVRENC NA POHORJU, MIKLAVŽ NA DRAVSKEM POLJU, PESNICA, RAČE - FRAM, RUŠE, SELNICA OB DRAVI, STARŠE, SVETA

				ANA, ŠENTILJ, SVETA TROJICA, SVETI JURIJ V SLOV. GORICAH
14	RIBNICA (prej VELIKE LAŠČE)	Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem občinskih predpisov	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	RIBNICA, VELIKE LAŠČE, SODRAŽICA, LOŠKI POTOK IN DOBREPOLJE
15	KOBARID	Naloge občinske inšpekcije in občinskega redarstva	MEDOBČINSKA UPRAVA	BOVEC, KOBARID, TOLMIN, KANAL
16	SLOVENJ GRADEC	Priprava in sprejemanje projektov na področjih javnih gospodarskih služb, priprava projektov za kandidiranje na razpisih za evropska sredstva, sredstva ministrstev in drugih ustanov, nadzor mirujočega prometa in naloge s področja prekrškovnega organa	URAD ZA PRIPRAVO PROJEKTOV IN OBČINSKE REDARSKE SLUŽBE	SLOVENJ GRADEC, RADLJE OB DRAVI, MUTA, MISLINJA, VUZENICA
17	SLOVENSKE KONJICE	Upravne, strokovne, razvojne in pospeševalne naloge občin na področju urejanje okolja ter nalog na področju zagotavljanja in izvajanja javnih služb	MEDOBČINSKI URAD	SLOVENSKE KONJICE, VITANJE, ZREČE
18	MORAVSKE TOPLICE	Upravne strokovne in svetovalne naloge na področju občinske inšpekcije, občinskega redarstva, urejanja prostora, naloge občinskega urbanista	MEDOBČINSKA INŠPEKCIJA IN REDARSTVO	CANKOVA, GORNJI PETROVCI, GRAD, HODOŠ, KUZMA, MORAVSKE TOPLICE, PUCONCI, ROGAŠOVCI, ŠALOVCI, TIŠINA
19	ORMOŽ	Naloge občinske uprave na področju občinske inšpekcije in redarstva, urejanja prostora ter notranjega finančnega nadzora	MEDOBČINSKA UPRAVA	ORMOŽ, SREDIŠČE OB DRAVI, SVETI TOMAŽ

20	DRAVOGRAD	Izvajanje inšpekcijskega nadzora	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT KOROŠKE	DRAVOGRAD, MEŽICA, MISLINJA, MUTA, PODVELKA, PREVALJE, RADLJE OB DRAVI, RAVNE NA KOROŠKEM, RIBNICA NA POHORJU, VUZENICA, SLOVENJ GRADEC, ČRNA NA KOROŠKEM
21	ŠENTJERNEJ	Inšpektorat in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	ŠENTJERNEJ, ŠKOCJAN, ŠMARJEŠKE TOPLICE, KOSTANJEVICA NA KRKI
22	LJUTOMER	Inšpekcijski in redarski nadzor	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT in REDARSTVO	LJUTOMER, KRIŽEVCI, RAZKRIŽJE, VERŽEJ, RADENCI, SV. JURIJ
23	LITIJA	Inšpekcijski in redarski nadzor	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	DOL PRI LJUBLJANI, IVANČNA GORICA, LITIJA, ŠMARTNO PRI LITIJ
24	POSTOJNA	Občinska inšpekcija in občinsko redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	POSTOJNA, CERKNICA, PIVKA, LOŠKA DOLINA, BLOKE
25	SEŽANA	Inšpekcijski in redarski nadzor	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	DIVAČA, HRPELJE- KOZINA, KOMEN, SEŽANA
26	KRANJ	Inšpekcijski nadzor in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT KRANJ	KRANJ, CERKLJE NA GORENJSKEM, JEZERSKO, NAKLO, PREDDVOR, ŠENČUR, TRŽIČ
27	ČRNOMELJ	Inšpekcijski nadzor in redarstvo	MEDOBČINSKA INŠPEKCIJA IN REDARSTVO	ČRNOMELJ, METLIKA, SEMIČ
28	KRŠKO	Inšpekcijski nadzor, komunalni nadzor in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT - SKUPNI PREKRŠKOVNI ORGAN	BISTRICA OB SOTLI, BREŽICE, KRŠKO, RADEČE, SEVNICA
29	CELJE	Inšpekcijski nadzor, komunalni nadzor in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	CELJE, LAŠKO, ŠTORE, ŽALEC

30	ŠEMPETER VRTOJBA	Inšpekcijski nadzor in občinsko redarstvo, notranji finančni nadzor, upravne in strokovne naloge na področju urejanja prostora	MEDOBČINSKA UPRAVA	ŠEMPETER - VRTOJBA, RENČE - VOGRSKO, MIREN - KOSTANJEVICA, VIPAVA, AJDOVŠČINA
31	TRBOVLJE	Medobčinski inšpektorat in redarstvo	MEDOBČINSKA INŠPEKCIJA IN REDARSTVO ZASAVJE	HRASTNIK ,TRBOVLJE, ZAGORJE OB SAVI
32	SLOVENSKA BISTRICA (POLJČANE)	Inšpekcije in redarstva	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	SLOVENSKA BISTRICA, POLJČANE, MAKOLE
33	KOSTEL	Občinska inšpekcija, občinske finančne in računovodske službe, prostorsko načrtovanje in varstvo okolja, zagotavljanje obveznih gospodarskih javnih služb	MEDOBČINSKA UPRAVA OBČIN KOSTEL IN OSILNICA	KOSTEL, OSILNICA
34	BLED	Medobčinski inšpektorat in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	BLED, BOHINJ, ŽELEZNIKI
35	GORNJA RADGONA	Občinske inšpekcije, občinsko redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO	GORNJA RADGONA, APAČE, SV. JURIJ OB ŠČAVNICI
36	MOKRONOG	Naloge inšpekcije in redarstva	SKUPNA OBČINSKA UPRAVA MIRNSKA DOLINA	MOKRONOG - TREBELNO, ŠENTRUPERT, MIRNA IN TREBNJE
37	NOVA GORICA	Inšpekcijski nadzor in redarstvo	MEDOBČINSKA UPRAVA MO NOVA GORICA IN OBČINE BRDA	NOVA GORICA, BRDA
38	IDRIJA	Naloge občinske uprave na področju občinske inšpekcije	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT OBČIN IDRIJA IN CERKNO	IDRIJA, CERKNO
39	RAVNE NA KOROŠKEM	Medobčinsko redarstvo občin Mežiške doline, Medobčinski urad za pripravo razvojnih	MEDOBČINSKA UPRAVA OBČIN MEŽIŠKE DOLINE	ČRNA NA KOROŠKEM, MEŽICA, PREVALJE, RAVNE NA KOROŠKEM

		projektov in projektov s področja javnih služb		
40	KOČEVJE	Medobčinski inšpektorat in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČIN KOČEVJE, KOSTE IN OSILNICA	KOČEVJE, KOSTEL, OSILNICA
41	PIRAN	Medobčinski inšpektorat in redarstvo	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČINE PIRAN IN OBČINE ANKARAN	PIRAN, ANKARAN
42	NOVO MESTO	Skupno opravljanje nalog občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva kot enovit organ	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO MO NOVO MESTO IN OBČINE STRAŽA	MESTNA OBČINA NOVO MESTO IN STRAŽA
43	RADOVLJICA	Skupno opravljanje nalog občinske uprave na področju občinske inšpekcije in občinskega redarstva	MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT IN REDARSTVO OBČIN RADOVLJICA IN NAKLO	RADOVLJICA, NAKLO
44	ŽUŽEMBERK	Medobčinski urad za pripravo projektov za občine ustanoviteljice	ORGAN SKUPNE OBČINSKE UPRAVE SUHE KRAJINE	DOLENJSKE TOPLICE, DOBREPOLJE, KOČEVJE, MIRNA PEČ IN ŽUŽEMBERK

Vir:

http://www.mju.gov.si/si/lokalna_samouprava/o_lokalni_samoupravi/medobcinsko_sodelovanje/skupne_obcinske_uprave/